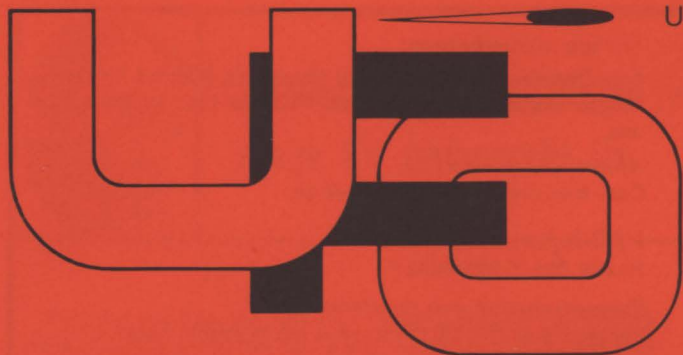

UNIDENTIFIED
FLYING
OBJECTS

NR 4 1981

INFORMATION

ISSN 0346-3540

Militärt flyg UFO-spanade

— Från den här platsen iakttog vi föremålet när det passerade mellan oss och kyrkan på omkring 10—20 meters höjd, säger Jerry Larsson och hans fästmö Eva.

De båda västgötaungdomarna Jerry och Eva blev i mars i år vittne till en kuslig händelse vid Kinne-Vedums kyrka mellan Götene och Forshem. Ungdomarna ställdes öga mot öga med en 20 meter lång luftfarkost!

Se sidan 4

UFO-**INFORMATION**

Tidskrift för aktuella UFO-händelser och ökad kunskap om UFO-fenomen. Utkommer med 6 nr/år.

Prenumerationsåret på UFO-Information är fr.o.m. 1 jan. — 31 dec.

Redaktionen besöksadress:

Lagmansberga Brunnsgård 596 00 Skänninge. Tel. 0142/440 30.

I redaktionen:

Carl-Axel Jonzon, Tommy Gustavsson — bevakning utländska tidskrifter, textbearbetning m.m.

Övriga medarbetare:

Olle Öhman, Jan Lind, Dezsö Sternoczy, Florent Sickenga, Märta Engzen, Kenneth Eek, Thomas Martin, Lars Nilsson.

Ansvarig utgivare:

Carl-Axel Jonzon. Tel. 0142/440 30.

UFO-Information:

Box 16, 596 00 Skänninge.

Prenumeration och medlemskap:

Postgiro 8 43 25-0 UFO-Information 75 kronor helår.

Bidrag från läsekretsen i form av artiklar och diskussionsinlägg mottages tacksamt.

För att underlätta den redaktionella bearbetningen bör manuskripten skrivas med största möjliga radavstånd på skrivmaskinen. Var god att observera att manus endast skrivs på bladets ena sida!

Skicka bidragen direkt till: UFO-Information, Box 16, 596 01 Skänninge.

För artiklarna svarar författarna. Artiklar och övrigt material ur denna tidskrift får återges helt eller delvis endast efter tillstånd av ansvarig utgivare för UFO-Information.

UFO-Information ser gärna också att våra läsare hör av sig med tips om inträffade händelser av UFO-karaktär — det kan vara något Ni läst om i respektive lokalpress på Er egen hemort eller hört någon berätta. Hjälp oss också samtidigt att lätt få kontakt med eventuella vittnen till UFO-observationer genom att t ex notera telefonnummer eller postadress i breven till oss.

Det underlättar för oss när vi senare kanske undersöker händelsen närmare. Tack på förhand!

OM DU FLYTTAR:

- 1) Använd postens blankett B1, 2050.03 "Adressändring för inländsk tidning", samt meddela din nya adress.
- 2) Frankera med 3 kronor. Pengarna går till UFO-Information enl. avtal med Poststyrelsen och de täcker självkostnaden för präglingen av den nya adressplåten.

Hjälp oss sprida kunskap
om UFO-frågor
och tidningen UFO-Information!

Ett sätt för Dig att hjälpa oss
nå ut med vår information är att köpa
vår nya dekal — "UFO-Information".

Dekalen

18 x 11 cm,

kostar sju kronor per styck, inklusive porto.

Tio dekaler: 60 kronor.

Fortfarande finns ett antal exemplar av såväl UFO-Informationens stora "Jubileumsnummer" som av vår skrift "UFO — en handledning" kvar att köpa för alla hugade spekulanter med krav på god UFO-litteratur!

"Jubileumsnumret", som redovisar de bästa svenska UFO-fallen under den senaste tioårsperioden, kan rekvireras för 35 kronor. UFO handledningsskriften kan köpas för 30 kronor.

Skrifterna kan erhållas genom insättande av pengarna på post-84325-0, UFO-Information. Ange på talongen vad det insatta beloppet gäller.

UFO-intresserade!

**COSMIC heter en ny tidskrift
som utkommer med 4 nummer per år
dock endast med 3 nummer
innevarande år**

15:-/år

**Beställes hos Leif G. Åstrand
Styrmansgatan 1, 614 00 Söderköping**

UFO NU OCKSÅ PÅ VIDEOKASSETT!

UFO-Information har tidigare lanserat ett antal stillbildsserier som belyser olika aspekter på UFO-problematiken. En av dessa serier, som tidigare varit tillgängliga för uthyrning, finns nu också inom kort att köpa på videokassett.

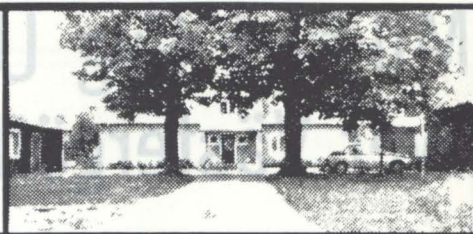
Serien, en nybörjarserie omfattande 30 bilder, levereras med ljud för 100 kronor, exklusive porto. Kassetten är avsedd för VHS-systemet och är producerad av LB Ljudmontage i Stockholm.

Närmare information om kassetterbudandet i kommande nummer av UFO-Information.

Kunskap om UFO vidgar vårt sinne för universellt liv

Någon ställde frågan har vi människor på jorden haft eller kommer att få någon nytta av UFO. Frågan ställdes offentligt och svaret var minst sagt förbryllande. Den tillfrågade svarade nämligen, att någon nytta av UFO fanns inte. Det hör till saken, att den svarande var aktiv inom UFO och detta gör inte svaret bättre. Det första man bör göra, innan man engagerar sig i vad det vara må, är väl rimligen att undersöka vilken nytta eller ev skada som kan ske genom att man sysslar med saken. Är det till skada för mig själv eller andra människor bör jag i rimlighetens namn låta bli att engagera mig. Är det å andra sidan till gagn för mig själv eller andra människor, ja då är det självklart, att jag jobbar så gott jag kan, om jag nu har intresse för saken.

I det här fallet måste man klart se fördelen av att arbeta med UFO. I annat fall vore det meningslöst att över huvud taget börja röra i saken. Utan att ha några förutfattade meningar om universum, dess funktion, uppkomst o s v kan man idag liksom för tusentals år sedan konstatera, att vi får besök från någonstans. Det kan vara från världsrymden.

Vi behöver som sagt inte veta mera än att vi besöks av någonting. Så långt kan man gå utan att hamna på djupt vatten.

Om vi besöks, vilket är odiskutabelt, och våra besökare kallas för 'Flygande tefat' och påstås ha sin hemvist i rymden, ja då har vi redan den första nyttan konstaterad (det räcker ju faktiskt om man har en speciell nytta av UFO för att s a s erkänna värdet av fenomenet). Nyttan skulle i det här fallet vara att vi som människor får den vetskapen, att vi som släkte inte är ensamma i skapelsen. Vad detta andra sedan är, kan man i dagsläget endast spekulera om, men vetskapen om att vi inte är ensamma borde vara oerhört intressant och berikande för oss alla.

Detta har alltså dessa 'Flygande tefat' lärt oss. Är inte enbart detta ett skäl så gott som något att erkänna nyttan av fenomenet? Att människorna sedan vägrar att erkänna UFO är en annan sak som inte bör få belasta fenomenet som sådant utan i stället tillskrivas det mänskliga intellektet och dess brister.

Här kommer vi in på nästa intressanta nytta med UFO, nämligen det faktum att människor när de väl fått klart för sig att någonting skymtar bakom knuten är ganska nyfikna av sig och börjar försöka leta fram sanningen och bevisen för att tillfredsställa sin nyfikenhet.

Förr eller senare kommer mänskligheten i sin helhet att få klart för sig att UFO är en realitet, och då

kommer allt flera människor att intressera sig för ämnet och i sitt sökande efter bevis kommer andra och värdefulla upptäckter att göras till förmån för jordens folk. Så har alltid varit fallet. En upptäckt har lett till en annan, och så fortgår det ännu.

Man behöver inte vara särskilt klipsk för att se ett otal möjligheter för mänskligheten bara genom att försöka finna ut vad det egentligen är som besöker oss. Så har skett under all överskådlig tid tillbaka i historien.

Vill man sedan ta ytterligare ett steg med risk att hamna på 'gungfly' och få åtskilliga mothugg, kan man lämpligen se till våra religioner och deras tal om gudar som besökt oss i gången tid. Jämför vi dessa berättelser med våra dagars UFO-upplevelser ser vi genast att mönstret är detsamma. Det ligger frestande nära till hands att dra paralleller. Då torde väl de flesta människor se den uppenbara nyttan med eller faran för dessa UFO-besök, ty religionen har lärt oss att det finns två krafter som kämpar om oss människor, vilket på UFO-språk skulle betyda, att dessa besök vi har här på jorden antingen är till fromma för människor eller också till skada.

Skulle det vara så, att UFOs är vad t ex bibeln talar om, är det uppenbart att vi såsom människor har långt större anledning att se upp med dessa fenomen än vad vi tror. Att säga att UFO skulle vara samma fenomen som bibelns gudar är visserligen inte bevisat men allt vårt förnuft säger oss, att det måste vara så, och innan vi i så fall inte vet att parallellen UFO/religion inte är sann, ja då gör vi klokast i att räkna med möjligheten att våra dagars UFO är äldre tiders förklaringar till något de inte förstod utan hänförde till skapelsen och gudarnas rike.

Jag tror inte att jag behöver ta upp ytterligare områden, där nyttan av UFO framgår. En var med lite intresse kan själv se att UFO griper in i våra liv på mångahanda sätt, men troligast och mest i egenskap av religionens sändebud på ont och gott.

Skulle jag inte ha denna övertygelse och se nyttan med att arbeta med UFO, då skulle jag ha slutat för länge sedan eller kanske mera korrekt: jag hade säkerligen aldrig börjat att arbeta med UFO, som trots sin uppenbara nytta för jordens folk ändå är ett så otacksamt ämne att jobba med.

Men UFO överlever oss alla och nyttan kommer i en framtid (om vi har någon) att framstå som självklar för alla människor, således inte enbart för ufologerna.

Jonzon

Militärt flyg UFO-spanade över Västergötland!

Vad var det för mystisk farkost som syntes över Varaslätten och Kinnekulletrakten tisdagen den 10 mars 1981? Frågan ställs av många vittnen, som hört av sig från bl a Vara, Tråvad, Jung, Bitterna, Götene och Forshem i Skaraborgs län. Ett flertal trovärdiga vittnen hävdar, att ett okänt föremål med starkt lysande rött sken, ljudlöst och på en höjd av 15 - 20 meter över marken förflyttade sig i luftrummet över de nämnda orterna den aktuella tisdagskvällen. Efter några dagar förklarade en representant för flygvapnet, pressofficeren vid F7, Sätenäs, att vittnena tagit miste. De hade troligen sett Viggenplan, som flög över området, och blivit offer för en optisk synvilla!

Vittnena på de olika observationsplatserna, som ligger inom ett område av flera mil, skulle alltså inte kunna skilja på om föremålet för deras observation befann sig 20 meter eller 300 - 500 meter upp i luften! Även avsaknaden av motorljud har samma pressofficer en förklaring till. Han säger i ett uttalande i en ortstidning: -Under tisdagskvällen kan det ha varit så speciella luftförhållanden, att flygplansljudet inte nått ner till marken. För övrigt bullrar det inte särskilt mycket från ett Viggenplan, som relativt sakta tar sig fram i luftrummet.

-På den höjd, vi såg föremålet, skulle man fått stoppa fingrarna i öronen, om det hade varit ett Viggenplan, säger ett av tre vittnen, som satt i en bil, när föremålet nästan stod stilla över deras fordon. -Jag vet inte, vad det var vi såg, men flygplan eller helikopter var det absolut inte!

Vittnena skrattar åt flygets talesman.

Ett annat av de många vittnena till händelsen skrattar hjärtligt åt pressofficerens förklaring. Han säger: -Visst var det flygplan i luften över Varaslätten på tisdagskvällen. De både hördes och syntes. Men de skarpa röda ljusen, som jag såg på mycket låg höjd sväva över terrängen, hade ingen likhet med flygplanens röda ljus. Flygplanen, som för övrigt framfördes på betydligt högre höjd, befann sig inte inom mitt synfält, då jag gjorde min observation. Skulle flygvapnet ha lyckats med att få ett Viggenplan att nästan stå stilla i luften på högst 50 meters höjd över marken för att därefter ljudlöst i hög fart accelerera från platsen, är det bara att gratulera!

Pressofficerens förklaring kommer troligen heller inte att verka övertygande på Ingegärd Johansson från Kvänum. Hon var klockan 1930 tillsammans med ett par väninnor i bil på väg till ett symöte i Rangelstorp. De kom åkande på E3, och strax efter passerandet av Åsenkorsningen utanför Vara, fick

sällskapet se ett för dem okänt luftföremål, som med blinkande röda ljussken svävade på ca 10 - 20 meters höjd över marken.

Stod stilla över industri.

En stund senare visade sig föremålet i Öttumtrakten. I drygt fem minuter studerade Päivi Gustafsson fenomenet. -Det stod i det närmaste stilla rakt över Rekordverkens byggnader. Det hördes inget ljud, och något flygplan eller någon helikopter kan det inte ha varit, berättar hon. Gustafsson tyckte sig uppfatta ett ljust streck mellan farkostens ljuspunkter.

Från Bitternatrakten iaktogs farkosten av Åke Karlsson. Han stod ute på trappan och fick syn på den på omkring 500 meters avstånd. Han iakttog tingesten en lång stund, innan den försvann längs Harsprångets kraftledning mot Herrljunga.

Hugo Andersson, Bitterna, observerade också fenomenet. -Det hördes inte ett ljud, bara de starka ljusen syntes. Det förvånar mig, att föremålet kunde färdas så ljudlöst, säger han. Efter passerandet av Anderssons gård gjorde farkosten en kursändring och försvann i riktning mot Tråvad.

Försäljningschef valde att framträda.

-Militärplan flyger ofta över vårt bostadsområde, så vi är väl förtrogna med hur de ser ut såväl dag som nattetid. Men de skarpa röda ljusen, som min 15-åriga son Jonas och jag såg, hade absolut ingen liknelse med flygets, säger försäljningschefen vid Jungaverken, Karl-Erik Jansson i en telefonintervju. Far och son var den aktuella tisdagskvällen mellan klockan 1930 - 2000 under färd på E3 mellan Skara och Ljung. K E Jansson berättar: -Vi åkte bil längs E 3 och kort före Jungs samhälle uppmärksammade min son mig på de underliga röda ljusen på kvällshimlen. Det var fyra mycket skarpa röda ljus, som syntes snett uppåt-framåt i vår färdriktning. Ljusen, som hade ett fast sken, stod i bland nästan stilla för att därefter med hög hastighet förflytta sig. Vi bedömde ljusens position till någonstans över trakten av Jung - Kvänum. Jag är säker på, att det vi såg, inte var ljusen från några flygplan. Sådana ser vi allt för ofta för att ta miste på. Jag hade från början inte för avsikt att höra av mig. Men så fick jag vetskap om att några ungdomar berättat för lokaltidningen om fenomenet, samt att deras berättelse drogs i tvivelsmål av några personer. Jag tyckte då inte, att det var rätt av mig att titta om vad jag hade sett, utan valde att framträda, avslutade Jansson sin berättelse.

Kort om UFO

Sammanställning av Carl-Axel Jonzon

UFOt på låg höjd över bil i Tråvad.

Marie Nordqvist, Skogsbo, Tråvad, berättar: -Den aktuella tisdagskvällen mellan klockan 1915 - 1930 var jag tillsammans med min fästman Stig Svahn och hans kamrat Staffan Svensson i bil på väg mot Vara. Vi åkte väg 186 i nordostlig riktning och hade nyss lämnat bostaden. Ca 200 meter innan väg 186 mynnar ut på E3 vid Åsenkorsningen utanför Vara, skrek Staffan: -Titta där, vad är det för något? Både Stig och jag såg, vad han menade. Det var tre starkt lysande röda lampor, som på låg höjd kom emot oss på vänster sida. Ljusskenen kom långsamt närmare, och nu kunde vi se, att det var fyra röda lampor. De roterade långsamt motsols, och mellan lamporna tycktes det vara något grått, dimmigt. Jag fick den uppfattningen, att hela föremålet också roterade. När det på ganska nära håll passerade oss, hördes ett väsande ljud, som liknade ljudet från en blåslampa eller som från en svetslåga, ett jämnt, susande ljud. När föremålet passerade, hade vi stannat bi-

len. Stig och Staffan stod utanför. Jag satt kvar i bilen som hade dörrarna öppna. Föremålet fortsatte mot Tråvad. Vi undrade alla, vad det kunde vara för en underlig tingest, som vi hade sett. Vi vände bilen och åkte tillbaka mot Tråvadhållet. Vi tyckte, att ljusskenen gick mot Tråvad kyrka, varför vi tog en liten lokalväg, som går dit. Vi väntade oss att åter få se fenomenet över gårderna till vänster om oss. När vi var i höjd med Tråvad kyrka, dök det plötsligt upp snett bakifrån till höger. Det kom med låg fart och på en höjd av omkring 15 meter över marken. Avståndet mellan föremålets lampor var större än avståndet till marken. Vi stannade bilen, men ingen gick ur den. Föremålet svävade snett över oss och stod nästan stilla, innan det med hög fart försvann bort. De röda lamporna lyste med ett intensivt fast sken och roterade inte vid detta tillfälle. Vi kunde inte uppfatta något ljud, och när föremålet accelererade bort, verkade det, som om lamporna slocknade. Händelsen gjorde ett kusligt intryck på oss. Vi an-

Jerry och Eva ringde flygflottiljen i Sätenäs kort tid efter sin UFO-observation. Flygets personal mottog deras anmälan på ett seriöst sätt. Militärflyg anlände till området efter 15-20 minuter.

mälde vår upplevelse till polisen, men de kunde inte ge någon förklaring till det inträffade. Vad det var vi såg, vet jag inte. Men något flygplan eller någon helikopter var det absolut inte, säger Marie Nordqvist.

Av de direkt efter händelsen gjorda minnesanteckningarna och av de uppgifter, som lämnats i telefonintervjuer framgår, att Stig och Staffan upplevt det hela på liknande sätt som Marie.

Militärplan sattes in i UFO-spaning.

Vittnet Jerry Larsson från Götene berättar: -Min fästmo Eva och jag var på väg från Götene till Forshem, och i höjd med Kinne-Vedums kyrka blev vi vittnen till en kuslig händelse. Vad vi såg var helt otroligt! På omkring 50 meters avstånd och på en höjd av 10 - 20 meter över marken kom en ca 20 meter lång luftfarkost till väster om oss mot vår bils färdriktning. Farkosten svävade fram i mycket långsam fart, högst 70 - 80 km/tim. Föremålet hade tre fasta röda ljus samt ett roterande rött ljus. De fasta röda ljusen skiftade över i grönt. Föremålet hade en stigande kurva upp i lufrummet. Framkomna till Forshem kontaktade vi per telefon militärflyget i Sätenäs. På flygflottiljen togs vår anmälan emot på ett seriöst sätt. Flottiljens personal meddelade oss, att de väntade in plan från västkusten, och att de skulle omdirigera enheter från dessa till Forshemsområdet. På uppmaning från flottiljen hölls telefonkontakten uppe under ca 15 minuters väntan på flygets ankomst.

Ingen likhet med ljuset från UFOt.

Anmälarna fick sedan rapportera i telefonen, hur de kunde observera flygets ankomst till det aktuella området. Paret kunde konstatera, att det ankomna militärflygets ljus inte hade någon som helst likhet med den okända farkostens. Den flygande personalen kunde inte upptäcka något ovanligt, vilket är troligt, när de anlände till området ungefär en halv timme efter det att UFOt exponerat sig vid Kinne-Vedums kyrka. Flottiljens personal, som även kontaktade polisen i Lidköping, bör ha en eloge för sitt resoluta ingripande, och, som anmälarna påpekat, det seriösa och trevliga bemötandet.

Svävade ovanför trädtopparna.

Fru Ingeborg Wall, Hasselbacken, Hällekis, Forshem, berättar om händelsen: -Jag satt i min länstol och tittade ut genom fönstret. Klockan var mellan 1930 - 2000. Plötsligt blev ett för mig okänt föremål synligt alldeles över trädtopparna på några hundra meters avstånd från vårt hus. Föremålet, som i det närmaste var äggformat, fast mera runt, hade en eldröd färg. Det rörde sig mycket långsamt,

och var till synes minst tio gånger så stort som en fullmåne. Skenet var intensivt och något ljud hördes inte. Det var en helt fantastisk syn, som jag inte kommer att glömma, så länge jag lever! Flygplan och helikoptrar på låg höjd har jag sett många gånger, men det finns ingen liknelse mellan sådana ting och detta föremål, som svävade alldeles ovanför trädtopparna, innan det försvann upp i luften. Jag blev så rädd, så jag skakade. En tid efter det att det stora föremålet hade försvunnit, iakttog jag två små röda ljus på himlen. De verkade härröra från något flygplan, som åkte omkring, avslutar Ingeborg Wall sin berättelse. Fru Walls iakttagelse av de förmodade flygplansljusen stämmer väl med Jerry Larssons uppgift, att militärflyg så småningom dirigerades till området.

Karl

— Den mystiska luftfarkosten kom från Kinnekulletrakten (i bakgrunden). Föremålet gick lågt över tallungen och passerade mellan oss och Kinne-Vedum kyrka. Det hade tre fasta röda ljus samt ett roterande rött ljus, berättar Jerry och Eva.

Kort om UFO

Sammanställning av Carl-Axel Jonzon

Fysiklärare Dezsö Sternoczky hade en upplevelse i Hälsingborg den 6 april klockan 2250. Under 15 sekunder kunde han iakttä en mörk, cigarrliknande farkost med runda fönster, sex till antalet, och ur vilka ett orange/gult ljus strålade ut. Farkosten kunde observeras underifrån också genom kikare. Hastigheten uppskattades till 500 km/tim och storleken till mellan 30 och 50 meter. Avståndet var 1000 meter eller däromkring. Föremålet kom från västsydväst och befann sig 60 grader över marknivån. Det försvann i ostnordostlig riktning. Vädret vid tillfället var torrt. Himlen var klar, ingen vind rädde vid den aktuella tidpunkten, och temperaturen var fem grader.

Observationen gjordes från en balkong i utkanten av Hälsingborg.

Nässjö tisdagen den 7 april klockan 2112.

Var det ett UFO som passerade smålandsmetropolen Nässjö på tisdagskvällen? Ja så var det om man får tro ett flertal yngre personer från trakten. Föremålet, som kom från nordväst och sedan tog en västlig kurs, försvann med stor hastighet. Det lyste starkt och hade storleken av halva månskivan. Det lämnade en tvådelad svans efter sig. Ingen flygaktivitet förekom i området rapporteras det från berörda instanser.

Älvdalen den 16 april.

Ett flertal personer har inrapporterat UFO över centrala Älvdalen. Något känt 'flygtyg' var det inte, säger våra sagesmän. Något motorljud hördes ej men väl ett susande eller pipande ljud. Älvdalen har numera egen flygklubb och flygfält men något plan från klubben var inte uppe vid tillfället. Som vanligt vill flygvapnet varken förneka eller bekräfta att man fått kännedom om aktivitet i området den aktuella tiden. Tilläggas kan att försvaret har övningsområde i närheten, varför man i viss mån kan förstå försvarets hyss hyss i frågan.

Sivert och Inga-Britt Svensson observerade ett underligt ljussken som blinkade med rött och vitt ljus i trakten av Bjälbo den 22 april klockan 2030. Den beräknade observationstiden var fem - sju minuter. Föremålet som kom från nordväst och blev synlig 30 grader över marknivån flög mycket sakta mot sydost. På grund av det starka ljuset kunde inga konturer ses. Något ljud kunde ej uppfattas, säger makarna Svensson till UFO-Information.

Fredagen den 24 april klockan 2330 befann sig Lenart Frisk på en promenad i Norrköping, då han fick se ett föremål, som kom i riktning västnordväst och sedan försvann i sydsydväst. Han beräknar avståndet till UFO:t till ca 250 meter och dess fart till 1500 - 1800 km/tim. Han kunde uppskatta hastigheten ge-

nom att han kände avståndet mellan två punkter. Föremålet såg ut som två klot som parallellflög. Färgen på dessa var mörkröd med en orange lysande fläck, där de båda kloten var sammanfogade. Det orangefärgade ljuset pulserade. Storleken på föremålet uppskattar Frisk till 10 x 20 meter. Det passerade också flera träd. När det först blev synligt befann det sig på en höjd av ca 15 grader över markytan. Något ljud hördes ej från farkosten, som sågs under tio sekunder.

Arvika påskdagskvällen.

Värmland är ju känt för sina nattliga spökflygare, men här tycks de ha blivit utbytta mot glödande klot. Det aktuella klotet kom från norr vid 22-tiden och färdades mot söder enligt flera samstämmiga personer. Farten var måttlig och man kunde följa klotet under ca fem minuter. Något ljud hördes inte, och det anses uteslutet att det skulle ha rört sig om kända flygtyper såsom helikoptrar eller flygplan.

Eskilstuna den 3 maj.

- Vad var det jag såg på söndagskvällen utanför Malmköping? Den frågan ställer sig Mats Hansson sedan han vid 2330-tiden på söndagskvällen fått se ett ljusfenomen, som kom från söder och sakta förflyttade sig mot nordost. Mats hade god tid på sig att hämta en kikare, vilken avslöjade ett okänt föremål med tre fönsterliknande öppningar som släppte ut ett rosafärgat ljus. Under farkosten pulserade ett rött ljus. Något ljud hördes ej. Strax efter det att föremålet försvunnit dök ett annat föremål upp, även detta i nordost. Detta växlade färg mellan rött, gult och grönt. Det steg snett uppåt med accelerande hastighet.

Oskarshamn lördagen den 9 maj klockan 0110.

- Vi såg ett UFO, säger Johan Hasselqvist och Anders Larsson, - och det är vi säkra på. Vi var på väg hem i bil när vi fick se ett trattliknande moln på himlen över Rödsleområdet. Molnet lyste intensivt. Vi stannade bilen eftersom vi blev nyfikna. Molnet sänkte sig ytterligare till en uppskattad höjd av 400 meter och blixtnabbt kom ett föremål ut ur molnet - det liknade en rugbyboll. Efter ett par sekunder for det tillbaka in i molnet igen. Efter en kort stund kom det ånyo ut ur molnet och stod stilla en bra stund. Sedan återvände det till molnet, varpå ett skarpt ljussken uppstod. Föremålet var försvunnet och molnet upplöstes successivt.

För Johan Hasselqvists del var det inte första gången han såg ett UFO. Han var under sin skoltid ute och cyklade tillsammans med en kamrat, då han fick se ett stort glödande och till formen runt föremål i luften ovanför sig. Han slets av cykeln ungefär som om han varit en järnbit och föremålet en stor magnet, slutar han.

Nordingrå torsdagen den 14 maj klockan 2330.

Ett flertal personer rapporterade ett okänt föremål på himlavalvet i trakten av Nordingrå på torsdagskvällen. Föremålet förflyttade sig sakta mot Ullångerhållet. Det såg ut som en platta och lämnade en rökstråle efter sig. Det hade också tre ljusstrålar som pekade i samma riktning, säger Peter Selander från Nordingrå, som tillsammans med sina föräldrar iakttog föremålet på hemväg från Skog där de besökt bekanta. Klockan var då 2330 på kvällen. Själva flygkroppen lyste som en glödlampa. Att det skulle ha rört sig om kända flygtyper förnekas bestämt.

Kent Sjölen, som är föreståndare för Nordingråhallen, såg också föremålet tillsammans med sin flickvän, då de kom körande i bil från Skog mot Nordingråhållet. Kent berättar, att de fick syn på tre ljussken, vilka utstrålade från en rund skiva som befann sig på vänster sida om vägen och uppe i luften. Ljusstrålarna tycktes lysa i något slags dis eller rök. Det såg ut som om man riktat en ficklampas ljusstråle i en rökridå. Först då vi observerade föremålet stod det stilla, sedan försvann röken och föremålet flög iväg. Vi såg de hela under fem minuter, varför

vi kan vara säkra på vår sak. Något känt flyg är uteslutet men vad det var har vi ingen aning om.

Tidningen Ålänningen har följande att berätta:

- Jag blev stel i hela kroppen när det tallriksliknande föremålet kom allt närmare. Jag lade benen på ryggen och sprang inomhus, berättar hotellägare Roland Karlsson, Eckerö. - Klockan var 0030 torsdagen den 14 maj när jag befann mig utomhus för att rasta hunden efter en lång arbetsdag. Jag fick då se ett tallriksliknande föremål med mellan åtta och tio ljusstrålar. En del av dem var fasta medan andra svepte åt olika håll. Föremålet stod än stilla, än förflyttade det sig i riktning mot mig. Det liksom anföll mig. Något ljud kunde jag inte uppfatta, men fåren som betade i närheten förde ett herrans oväsen, tilllägger han.

Karlsson är helt övertygad om att farkosten inte var av denna världen, och han tycker att upplevelsen var otäck. Han kan dock aldrig förlåta sig att han inte var snabbare med att få fram kameran. Det kunde ha blivit årets bild säger han.

Vi på UFO-Information instämmer: det kunde ha blivit årets bild, men ack ja, ingen hade väl trott oss ändå, så då så!

Internatkurs i Lagmansberga ger bättre uppföljning av UFO-fall!

UFO-Information arrangerade den 23 - 24 maj ett veckoslutsinternat för grundutbildning av nya fältforskare. Utbildningen var förlagd till Lagmansberga Brunnsgränd, Skänninge. I kursen, som var både teoretisk och praktisk, deltog 17 personer från olika lokalföreningar. Tyngdpunkten av utbildningen var lagd på platsundersökning vid en inrapporterad UFO-landningsplats. Intresset för deltagandet i kursen kanske bäst illustreras av Zsolt Zsilvássy, som cyklat den ca åtta mil långa sträckan från Norrköping för att delta i kursen.

Vid kursstarten på lördagsförmiddagen påpekade kursledaren Carl-Axel Jonzon i sin introduktion vikt av utbildning och träning för dem, som skall utreda inrapporterade UFO-fall. Han lämnade däreför ordet till Jan-Peter Caspersson, som ledde utbildningen av platsundersökning.

Platsundersökning

Efter en grundlig teoretisk genomgång, baserad på UFO-Informationens utmärkta instruktionsbok 'UFO - en handledning', förevisade Jan-Peter lämpliga hjälpmedel för provtagning och dokumentation. Sedan följde en praktisk tillämpningsövning. Här var förutsättningen, att en lantbrukare meddelat, att ett mystiskt föremål med ett starkt ljussken landat i hans trädgård. Tingesten hade efter en stund lyft igen och efterlämnat markskador.

Ulla Tellander, Kauko Aullts Hänninen, Bengt-Olof Lidén och Johan Bevenmyr utsågs att utreda fallet samt göra en platsundersökning. Bakom avspärrningsrepen kunde övriga kursdeltagare som åskådare följa gruppens arbete, och Jan-Peter redogjorde för och kommenterade momentvis utredarnas åtgärder. Efter övningsmomentet följde genomgång och diskussion.

Ett 20-tal blivande utredare av UFO-fall var i slutet av maj samlade till en två dagar lång internatkurs vid UFO-Informa-

tion i Lagmansberga, Skänninge. Här några av deltagarna samlade runt Carl-Axel Jonzon (i mitten).

Demonstration av fotoutrustning

Tommy Gustavsson från Mantorp stod för nästa programpunkt. Han förevisade och demonstrerade fotoutrustning. Tommy visade bl a upp ett imponerande antal kameror, från gratisexemplar vid köp av tre filmer, till tekniska underverk, som kostade åtskilliga tusenlappar. Genom Tommys stora fotokunskande kunde både nybörjaren och den mera avancerade fotografen få värdefulla tips och råd till så väl införskaffande som användande av fotoutrustning. Att välja kamera hör inte till det lättaste. Det är lätt att överväldigas av alla tekniska finesser, men man bör tänka efter om man verkligen behöver dem alla, och framför allt, om man kan klara av att utnyttja dem. Till en början klarar man sig i regel väl med en småbildskamera. Det är en lätthanterlig kamera och en kamera att 'växa' med, menade Tommy avslutningsvis.

Efter fotodemonstrationen togs intervjuens betydelse upp. Att intervjua ingår i en fältforskares uppgifter. Deltagarna påmindes om några av de viktigaste tumreglerna vid en intervju, och i 'UFO - en handledning', som varje deltagare fick ett ex av, finns en utförlig beskrivning av intervjuens utförande, hjälpmedel m m. De blivande fältforskarna fick också praktiska exempel på notiser och tidningsartiklars uppbyggnad.

Föreläsning av UFO-logen Henry Svensson.

Henry Svensson, Mariestad, svarade för dagens föreläsning. Han höll en medryckande föreläsning

Utbildningsledare Jan-Peter Caspersson i utbildningstagen — här demonstrerande hur man gör gipsavtryck.

om paranormala fenomen och healing, som kunde få åhörarna att ställa sig frågorna: Är flygande tefat invasion från okända världar eller tecken och under i skyn? Kan andliga värderingar göras av UFO-fenomenen? Henry informerade också om hur han genom sina studiecirkel i UFO-logi kommit i kontakt med clairvoyanta och transmediala personer och fått del av deras upplevelser. Han berättade, att han 50 år efter en märklig händelse, som hade ägt rum i Mariestadstrakten, kommit i kontakt med ett av huvudvittnena. Vittnet hade skildrat ett egendomligt fenomen, som kan betecknas vara på gränsen till det paranormala.

Ett uppbåd människor hade på vintern 1926 under 14 dagars tid draggat efter en skogvaktare, som försvunnit under en sparkstöttingsfärd på isen från Klippingsberg till Mariestad, en sträcka på sex - sju kilometer. Draggingarna föreföll bli resultatlösa. Plötsligt började i kvällsmörkret ett egendomligt ljusfenomen uppträda på Vänerns is. Det observerades av fem vittnen från olika platser. Ljuset, som strålade med ett gulvitt sken, ibland skarpare och större, ibland som en liten eldkula, från vilken det sköt ut ljuspilar, uppehöll sig på samma plats över isen i ca 15 minuter. Enligt huvudvittnet uppträdde detta fenomen flera kvällar i rad. Ljuset befann sig inte inom det område, där den draggande personen räknade med möjligheten att finna den försvun-

na skogvaktaren. Den märkliga händelsen är beskriven i Mariestadstidningen, Tidning för Skaraborgs Län den 23.3.1926.

Svensson relaterade även, hur han vid en healing för en kort tid sedan själv varit vittne till ett oförklarligt tillfrisknande. Det gällde en person, som i årtal ansetts som obotligt sjuk. Personen i fråga är nu frisk och arbetar för fullt!

Ny stillbildsfilm.

Som dagens sista programpunkt visade Carl-Axel Jonzon UFO-Informationens nya stillbildsfilm. Filmen är en presentation av UFO-frågan för den i ufologi mindre bevandrade och är i första hand ägnad att förrevisas i skolor, föreningar, etc. En mera avancerad del är planerad att produceras i höst eller till kommande vår.

Lördagskvällen avslutades med allmän samvaro och utbyte av erfarenheter.

Fotolegitimation.

På söndagen demonstrerade Carl-Axel UFO-detektorns funktion och användande, hur man mäter grader över horisonten, m m. Man planerade också för kommande aktiviteter innan man skildes åt. Kursdeltagarna kommer att efter den genomgångna

Samling runt en fiktiv UFO-landningsplats som för ordningens skull också spärrats av med rep.

UFO-föremålets läge och eventuella avtryck dokumenteras med hjälp av kamera och skissblock.

utbildningen erhålla en under två år gällande fotolegitimation, utfärdad av UFO-Information.

Carl-Axel är att gratulera till en väl planerad och genomförd utbildning. Sist men inte minst vill sig-

naturen till värdinnan fru Elsa Jonzon framföra sitt och övriga kursdeltagares tack för den utmärkta förplägnaden.

Karl

Det gåtfulla skeppen...

Vad är det som lyser och far i skyn och vrider och vänder och lurar vår syn? Flygande tefat man säger det är, som kommer hit från en annan sfär.

En del av luften är stundom täckt av dessa virvlande rymdobjekt. Har de ett budskap till denna värld, som föranleder en kosmisk färd? Den del av Sverige, som Norrland heter var fylld av främmande spökraketer. De funnos här i en myckenhet på fyrtiotalet som alla vet.

På andra sidan det stora hav där många fartyg har gått i kvav. Där bor en herre, som heter Klass med en idé, som är lite kass.

Han tvivlar starkt på att det vi ser är skepp som kommit från rymden ner. Elektrisk plasma han tror det är, som virvlar runt i vår atmosfär.

Professor Hynek från samma land är säker på det finns starka band, emellan skeppen, som här vi ser och fjärran stjärnor, som mot oss ler.

Professor Hynek han tror han vet de stora rymdskeppens hemlighet. Med block och penna han visar strax att skeppen kommer från vår galax.

Uti 'Bermudatriangelns' strut där vändes rymden ju in och ut. Den får en vriden geometri på grund av denna anomali.

Vad är det som vårt intresse väckt för denna gravitationsdefekt? Och vilka lagar och vilken makt är det som råder i denna trakt?

-von Däniken tror att besök här var från främmande världar i forna dar. Han har ju farit runt jorden kring och skådat många bisarra ting.

Men ännu är det ingen som vet de gåtfulla skeppens hemlighet. De flygande tefaten snurrar än och många ser även små gröna män.

Arthur Flygare

Dagen då ett UFO krasch

Av Victor D

Under ett flertal år har chockerande rapporter om UFO-observationer sipprat ut från Sovjet. Många av de rapporter som nått västvärlden från Sovjet pekar på att ryssarna upplever en ihållande våg av UFO-observationer. Dessa observationer liknar i intensitet och till sin natur dem som gjorts i USA när skivformade farkoster flög över många av de största städerna, för första gången i slutet av 1940-talet och tidigt 50-tal. Trots det officiella partiets linje, som säger att UFO är påhitt av det kapitalistiska samhället, fortsätter tydligen observationerna i nästan alla kommunistländer världen runt.

Victor Demidov är en tränad undersökare som inte utesluter möjligheten, trots trycket från regeringen, att det rör sig om rymdskepp från andra planeter. Han gjorde en förstahandsundersökning av vad han tror kan ha varit en UFO-krasch inom Sovjets gränser. Denna rapport presenteras för första gången i USA och lägger vikt vid den växande tron att tillfälliga missöden inträffat mer än en gång i vår atmosfär. Det kan vara sant, att USA:s militärer har delar av kraschade UFO och nu kanske myndigheterna i Sovjet också har fragment av en utomjordisk farkost.

Klockan åtta på morgonen den 28 april 1961 inspekterade skogsvaktaren Vassilij Brodsky stranden av en av de många sjöarna nära Karels södra gräns och upptäckte då en stor, trattliknande krater, som inte funnits där tre dagar innan. Brodsky ansåg saken så viktig, att han gjorde en långvandring till närmaste skogsvaktarstation och radiomeddelade Leningrad: 'Mystisk krater funnen vid sjökant. Experter och dykare behövs'. Klockan sex följande morgon var jag redan på väg med tåg till platsen tillsammans med en grupp som inkluderade dykare.

Vi nådde den lilla, ganska långa sjön och såg att stora jordmassor urholkats ur en brant udde. Kratern var cirka 27 m lång, 15 m bred och tre m djup. Nära stranden fanns ett stort hål i isen, och i det öppna vattnet flöt några tandade isblock. För övrigt var isen på sjön helt jämn. Alldeles i närheten av sjön smalnade kraterbotten av. En sådan krater skulle kunna vara resultatet av en explosion.

Men var fanns märken som skvallrade om det? Jag letade grundligt efter några, men fann inte ens, att fjolårsgräset blivit svett. Och isen på sjön visade inga sprickor; där fanns endast detta hål. I det gråa skum, som låg nära hålet, uppmärksammade jag några små svarta klumpar vilka liknade brända hirsfrön. Jag tog upp en handfull och gnuggade dem mellan fingrarna - de var sköra och inte alls som hirsfrön. Jag stoppade några i min ficka. Vi gissade att ledtråden till hemligheten troligen låg på botten av sjön, och en dykare sändes ned.

Nära kratern var sjöbotten täckt av lös jord och frusna grästuvor, rapporterade dykaren. Det förklarade, varför så få isblock flöt i hålet - de pressades ned till botten. All lös jord på sjöbotten var formad som en lång smal tunga. På båda sidor av den var

botten ren och jämn. Det såg ut som om ett mystiskt någonting hade träffat stranden och rikoschetterat i vattnet.

Vi hoppades finna andra spår i anslutning till kratern och hålet i isen, men metaldetektorns utslag gjorde oss besvikna, för de var svaga och ej övertygande. Med en lång sond undersökte en dykare sjöbotten under hålet. Här och var fann stålstången en rullsten eller ett isblock, men det var också allt.

Brodsky, som var vår guide, hade suttit tyst och rökt pipa. Nu reste han sig, tände på nytt sin starkt luktande pipa och sade: 'Jag ska gå runt och titta på andra sidan sjön'.

Tanken på en rikoschett hade slagit oss också. Om en okänd kropp med kolossal hastighet hade träffat strandkanten och studsat likt en flat sten över vattnet, kunde det tänkas, att den nått den motsatta sidan av sjön. Vi bad Brodsky att titta noga på marken, i träden och på isen.

Medan han var borta hittade vi något vi inte kunde förklara. En dykare, som var på väg upp ur vaken, råkade snava över ett isblock. Dess undersida var smaragdgrön ned till ett djup av cirka fem cm. Vi undersökte ett flertal isblock och de var likadana, men när vi slog loss en klump från den solida isen syntes ingen grön färg. Tydligen var hålet centrum för några främmande fysikalisk-kemiska processer, som hade färgat isfragmenten. Därefter tog vi prover på isen, vattnet och jorden, rensade ut mer brända 'hirsfrön' och satte oss runt en eld för att värma oss och få ett mål mat och vila oss.

Då kom vår guide tillbaka. Han hade inte hittat någonting på andra sidan sjön som kunde kasta ljus över vårt mysterium. 'Nå, låt oss granska våra teorier' sade expeditionens ledare. En raket? Men det har på sistone inte varit några uppskjutningar. Vi undersökte den saken före vi lämnade Leningrad. I vilket fall som helst, skulle en raket sprida fragment runt omkring. En bomb? Det fanns inga tecken på en explosion. Klotblix? En sådan skulle inte lämna några fragment, och sannolikheten för en klotblix är väldigt liten. En meteorit? Mot slutet av vår konferens fick denna teori mest stöd.

Men var fanns vår besökare från himlen nu? Försvunnen i myllan på botten av sjön? I så fall hade sonden säkerligen lokaliserat den.

Dykarna gav oss sina detaljerade rapporter. 'Jag gled längs fåran då jag plötsligt kände en knöl' sade den ene. 'Vad menar du?' bröt jag in. 'Vilken fåra? Vilken knöl?' 'Där nere på botten. En mycket smal

t från Sovjet:

chade i Sovjetunionen

Demidov

fåra.' Det här måste undersökas! Inom några få minuter var dykaren under vatten igen. Han kom upp på motsatta sidan av hålet och frågade efter sonden. Jag klev i en gummijolle, rodde ut och gav honom instrumentet. Några minuter senare var han uppe vid ytan igen. Han var upphetsad. 'Från stranden och ut till det ställe där du gav mig sonden finns ett spår täckt av slam.'

'Det ser ut som en bädd, urholkad av ett stort rör. Bakom det ligger en jordhög ungefär 1,5 m hög. Det verkar som om någon kraft skjutit jorden framför sig och sedan stannat. Längre bort finns inget ovanligt - jag gick 100 m därifrån och sjöbottnen var fullkomligt jämn.'

Vart försvann detta någonting? Det kan ändå inte ha tagit samma väg tillbaka.

Vi gav vår fantasi fritt spelrum och gjorde några grova spekulationer. Vårt mystiska någonting måste ha landat med enorm hastighet, dragit med sig 1200 kubikmeter jord från branten vid sjökanten, störtat i sjön och fortsatt cirka 25 m, sedan gjort en skarp sväng, brutit sig igenom ett femmetersskikt av vatten och is och sedan stigit brant mot himlen.

Den därvid uppkomna påfrestningen skulle ha blivit otroligt svår och ingen mänsklig pilot skulle ha överlevt.

En del information fick vi när vi frågade skogshuggare i området. De sade att de under natten mellan två och fyra hade hört åskdunder eller något som lät som vrålade flygmotorer i riktning mot sjön.

Våra spekulationer fortsatte under returren till Leningrad, där vi hoppades att vetenskapsmän skulle hjälpa oss att lösa gåtan.

Leningrad har ungefär 20000 vetenskapsmän i sina universitet, 40 högre skolor och 200 forskningsinstitut. Vilka av dem skulle vi sätta oss i förbindelse med? Vi ringde flera telefonsamtal till olika centra och fick alltid svar enligt samma mönster: 'Ursäkta, det är utanför vårt instituts (fakultets, laboratoriums o s v) kompetens.' Alla höll på med något speciellt problem och vi kom och störde dem med ett fantasiskt någonting. Slutligen gick Leningrads tekniska högskolas laboratorium för fina kemiska analyser med på att undersöka våra prover.

Under tiden kontrollerade jag vår meteoritteori.

'Jag tror inte det kan ha varit en meteorit' sade professor Vsevolod Sharonov vid Leningrads universitet. 'En meteorit lämnar normalt en grop, som är minst fem gånger dess egen storlek. En hypotetisk meteorit måste varit stor och astronomer missar

dem aldrig; de blir vitglödgrade när de rusar in i atmosfären och deras bländning röjer dem på hundratal kilometers avstånd.'

Det uteslöt en av våra mest sannolika teorier. Vår klotblixtteori uteslöts också - på högenenergiavdelningen vid Polytekniska högskolan. Ett institut fann ingenting utöver det vanliga i våra jordprover. Vid ett annat fick vi kategoriskt veta, att inget ovanligt märktes ur radioaktivitetssynpunkt. På Leningrads universitet hörde vi, att vår krater inte hade något gemensamt med ett naturligt gruvras, medan en expert på jordmekanik dränkte vår idé om ett jordskred.

Vi stod kvar med vår mest fantastiska förklaring; att ett rymdskepp hade landat och gett sig iväg igen. Men efter att ha sett undersökningsfotona av hålet och skisserna av avtrycken under vattnet, påpekade erfarna ingenjörer att de tvivlade mycket starkt på att någon mekanisk anordning kunde tåla ett så kraftigt nedslag mot frusen mark utan att slås i spillror.

Modfärd väntade jag i Leningrads tekniska högskolas kemiska laboratorium på analysen. Slutligen kom en kvinnlig medlem av laboratoriepersonalen fram till mig och sade: 'Jag är ledsen över att behöva göra er besviken, men vi kan inte förklara eller ens bekräfta den smaragdgröna färgen på isen. Ämnena vi hittat i era prover vägrade att bli gröna i någon av de kombinationer vi känner till.'

OK! Antag att jag blivit färgblind den där dagen. Men isblocken hade undersökts av sju personer! Laboratorieutlåtandet lät: Ämnena identifierade i den smälta isen ger ingen förklaring till den gröna färgen på isen som framhållits av expeditionsmedlemmarna.'

Så var det med det!

Vi hade bara de brända 'hirsfröna' kvar. Kemisterna ryckte på axlarna men gick artigt med på att undersöka dem under mikroskopet.

Helt oväntat uppvisade fröna metallglans! Ingen säd eller andra organiska substanser skiner på det sättet! Inom en timme höll jag i handen en slutsats som löd: 'I det infraröda spektrum av pulvret, åstadkommet genom gnidning av fröna, är absorptionslinjerna, som är karakteristiska för alla organiska föreningar, frånvarande.'

Fröpartiklarna upplöses varken i koncentrerad svavelsyra eller i en blandning av densamma och fluorvätesyra, vilken annars fräter sönder glas. Omvandlade till pulver upplöstes partiklarna ändå inte i klorvätesyra. Jag fann senare, att frön av sådan form kan uppkomma i högttemperaturprocesser såsom svetsning.

Vetenskapsmännen skrev: 'Dessa frön har ett oorganiskt ursprung och är uppenbarligen onaturliga bildningar.'

Då och då öppnar jag min skrivbordslåda och undersöker om igen våra fotografier och fingrar på de svarta, kulformade fröna.

Vad var det? Frågan ger mig ingen ro.

Källa: UFO REVIEW nr 7 1980

Översättning: Bengt-Olof Lidén

Flera vittnen iakttog UFO över Mjölbyområdet

Celebert besök i Mjölby av 'rymdfarkost' eller vad? - ja, det undrar säkert några ungdomar som den 14 mars 1981 blev vittne till ett märkligt ljusfenomen över Högbymon utanför Mjölby.

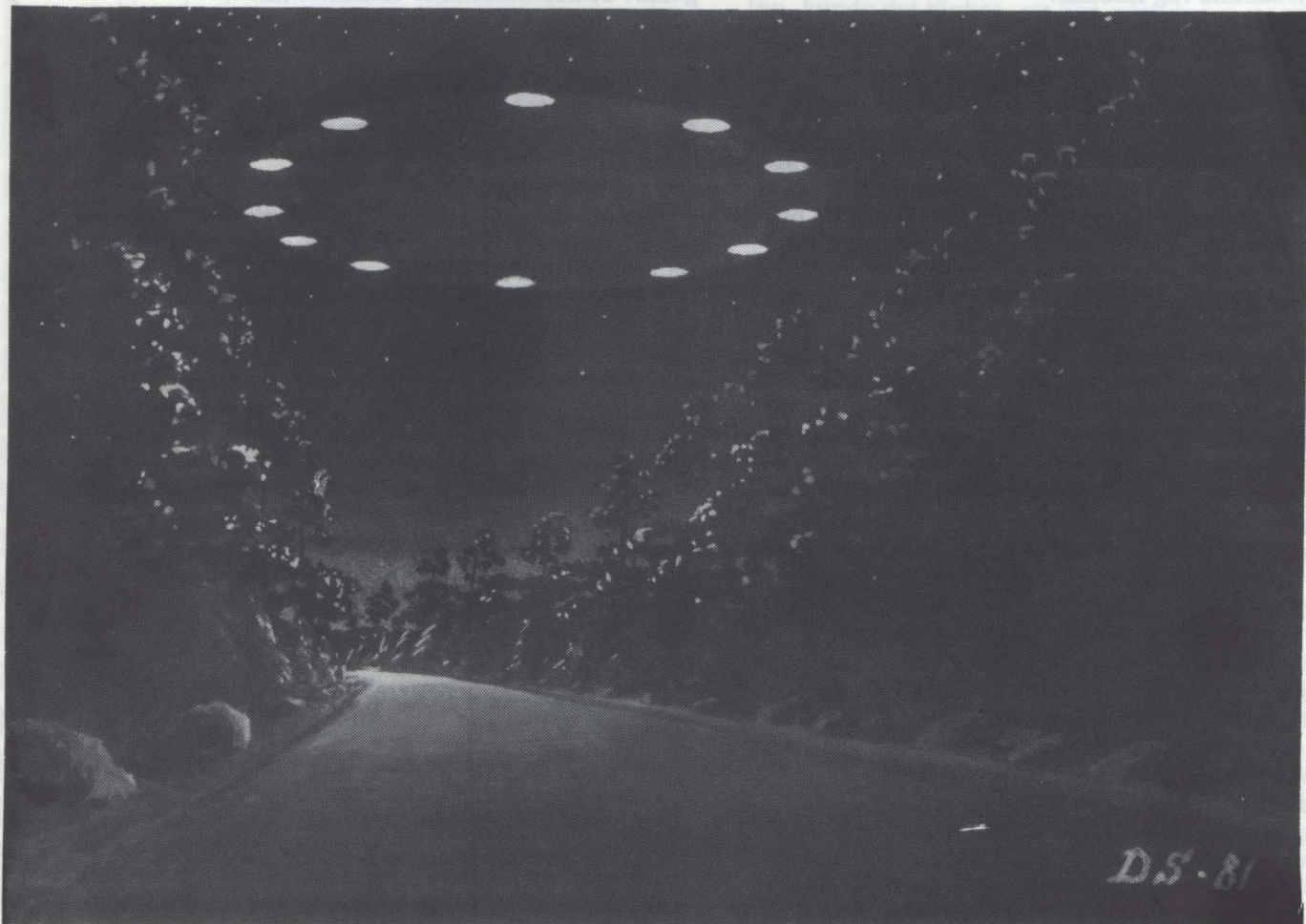
Lördagen den 14 mars klockan 1840 var två ungdomar i bil på väg genom centrala Mjölby, då de upptäckte en märklig farkost över Högbymon: en ring av starka ljus i olika färger och innanför ljusen konturerna av en kropp av något slag. Föremålet färdades i trädtoppshöjd och mycket sakta. Ungdomarna ville dock inte omtala vad de sett, men pojken mor ringde och berättade om upplevelsen. Hon ville inte heller uppge sitt namn, då hon menade att familjen skulle ta skada av om det blev känt att de varit vittne till ett som hon sade 'flygande tefat'.

Eftersom hon inte ville avslöja sitt eller ungdomarnas namn satte jag ingen större tilltro till berättelsen, vilket jag också meddelade henne under vårt telefonsamtal. Detta visade sig olyckligt. Om jag hade gått ut, skulle jag kanhända fått se farkosten själv

då den tydligen passerat i närheten, vilket skulle visa sig senare. Något senare ringde nämligen en person vid namn Karlsson från Vadstena och omtalade följande:

-Klockan var exakt 1845 på kvällen den 14 mars, då min fru gjorde mig uppmärksam på ett antal otroligt starka ljuspunkter placerade i en ring. De tre främre var röda och pulserande. Totalt skulle jag tro att det var ett tiotal ljuspunkter. Deras inbördes förhållande ändrades ej, varför man kan dra slutsatsen att ljusen var fästade vid någon slags kropp. Det får emellertid bli en gissning för någon sådan såg vi ej. Ljuset var för starkt och bländande. Om det nu var en farkost, kom den österifrån och färdades västerut med en hastighet under tio km/tim och mycket lågt (i trädtoppshöjd).

Vi såg det hela under fem minuter, sedan försvann föremålet bakom träden och vi såg inte vad som sedan hände. Vi stod kvar under några minuter, men ljusen förblev borta. Vi hann dock med att ta några bilder med vår kamera.

Två Mjölbyungdomar observerade den 14 mars i år en märklig farkost över Högbymon i Mjölby. Föremålet, som

färdades i trädtoppshöjd, bar en ring av starka ljus i olika färger.

Så långt makarna Karlsson. Men det slutar inte här. Ytterligare ett telefonsamtal kunde berätta om att farkosten hade återvänt i östlig riktning igen och omkring klockan 1900 var den synlig i Hällestad.

Så här berättar makarna Mertala: -Vi kom just hem efter en åktur i bilen och skulle parkera på gården utanför vår bostad då vi fick se en konstig syn. Det såg ut som starka strålkastare placerade i en ring. Ljusen var röda och kraftiga, varför vi ej kunde avgöra om det fanns något inuti ljusringen, något slags flygkropp eller liknande. Ljusen befann sig i trädtoppshöjd. De stannade upp under 1,5 minut för att sedan i maklig fart förflytta sig över trädtopparna och försvinna. Det hela varade ca två minuter.

Från Arne Bohlin kom följande komplettering via ifyllda frågeformulär angående det okända föremålet, som passerade över UFO-Informationens redaktionslokaler den 14 mars kl 1900. Följande personer iakttog föremålet i ungefär fem minuter, då det sak-

ta flög i trädtoppshöjd i närheten av sjön Boren: Magnus Ahlin, Tommy, Harriet och Annelie Ekvall, Ronny Bergendahl och Annelie Joansson. Samtliga uppger att det inte var något känt flyg, utan någon-ting 'som inte hörde till denna världen.'

Föremålet observerades först genom ett fönster, varvid samtliga gick ut på balkongen för att bättre kunna se vad det var för konstigt 'flygtyg' som så sakteliga passerade över himlavalvet i trädtopps-höjd.

När det försvann tog de bilen och förföljde farkosten, men då de hann ifatt den såg de, att den försvann bakom trädtopparna för att sedan inte komma tillbaka. Föremålet var helt ljudlöst och röda ljus med fast sken kunde noteras av samtliga iakttagare. Storleken uppskattas till mellan 400 och 500 meter. Det kom från sydväst och försvann i nordostlig riktning. Vid observationstillfället rådde klar himmel och temperaturen var ca 10 - 15 minusgrader.

Insändare:

Sprid kunskap om UFO medan tid är!

I dessa de yttersta av tider då folken vänder sig alltmer mot det materiella och från det inre livet har problematiken kring de flygande tefaten sin givna plats.

Det finns f n ingen fråga av sådan dignitet som UFO frågan. Tiden efter andra världskriget är fylld av ett oräkneligt antal UFO-iakttagelser av olika grader. Det är knappast någon tillfällighet, att UFOs varit särskilt intresserade av oss de senaste 35 åren. Den massförstörelse som ägde rum 1939 - 1945 är utan motstycke under den av vår civilisation kända tiden.

Med någon tillspetsning kan man med fog påstå, att UFOs är vår sista chans undan en snar men onödig undergång för vår civilisation. Vi lever i en tid av total normupplösning, samtidigt som arméerna rustar sig för det sista slaget.

Jag vill påstå, att tiden nu är inne att studera UFOs på ett seriöst sätt och att försöka dra lärdom av den ocean av avancerad kunskap som UFOs besitter. Och kanske viktigast: lära om vad gäller människans förhållande till medmänniskor och naturen. Genom att UFO-problematiken studeras på ett fördomsfritt sätt och med öppna ögon, kan det bli en början på en ny tidsålder, där kärleken till medmänniskorna får råda istället för nutidens bistra egoism.

Men för att kunna åstadkomma detta måste frå-

gan komma ut bland folk. Vi UFOintresserade måste gå ut och tala om de flygande tefaten och vilka möjligheter de erbjuder och inte bara sitta hemma och inse frågans vikt. Vi har ju ett enormt och obegränsat arbetsfält framför oss. Det finns ju ingen patentmetod för hur intresset för frågan skall spridas. Man får prova sig fram från fall till fall. Jag tror dock, att man gör klokt i att inte överbetona den tekniska sidan i frågan utan också tala om dess enorma betydelse för hela mänskligheten och ge exempel på vilken nytta som kan dras av UFOs avancerade teknik och stora insikt i förhållandet mellan jorden och resten av universum.

Vi som sysslat med frågan tidigare känner ju till svårigheten att få folk att lyssna. För gemene man kan det tyckas vara en alltför fantastisk sak att ge sig in på. Man vågar helt enkelt inte. Rädslan för att göra sig löjlig är ju lika starkt inrotad som vanan att endast syssla med det invanda. Filmen 'Närkontakt av tredje graden' har gjort stor nytta. Vi bör utnyttja den svallvåg av intresse, som filmen gav upphov till.

En dag som inte är alltför avlägsen kommer UFOs att ta kontakt med oss. Vi ska vara beredda den dagen och under tiden försöka upplysa folk runt om oss att detta är verklighet. Vi har inget att förlora. UFO-folken vill oss inget ont.

Karl-Otto Hultström

Flygande föremål över Smålandsskog

Av Leif G Åstrand och Zsolt Szilvassy

Den 19 juni 1981 uppträdde ett konstigt luftfenomen på himlen i ett skogsområde några kilometer öster om samhället Berga i Småland. Herr och fru Karl-Axel Jonsson - boende i Norrköping - var vittnen till händelsen. De befann sig strax framför en järnvägsövergång, då de fick syn på ett underligt föremål, som färdades i trädtoppshöjd.

Det var midsommarkväll omkring kl 2330. På förmiddagen hade det regnat och nu var det ganska kvavt ute. Någon vind kunde ej märkas.

Fru Jonsson berättar: -Det hade slutat regna. Min man och jag bestämde oss för att gå ut på en promenad. Det var skönt ute, men det kändes precis som om det skulle bli ett åskväder. Ett antal stjärnor syns på himlen. Vi hade gått ett stycke, då vi plötsligt hörde röster och musik. Några människor syntes dock inte till. Underligt, tyckte vi, eftersom det lät som om rösterna och musiken kom från väldigt nära håll. En aning förbryllade fortsatte vi vår kvällspromenad. Nu, efteråt, inser vi att ljuden inte kom från så nära håll som vi trodde. Antagligen berodde det på att det denna kväll var vindstilla. Ljuden kom förmodligen från andra sidan av en närbelägen göl.

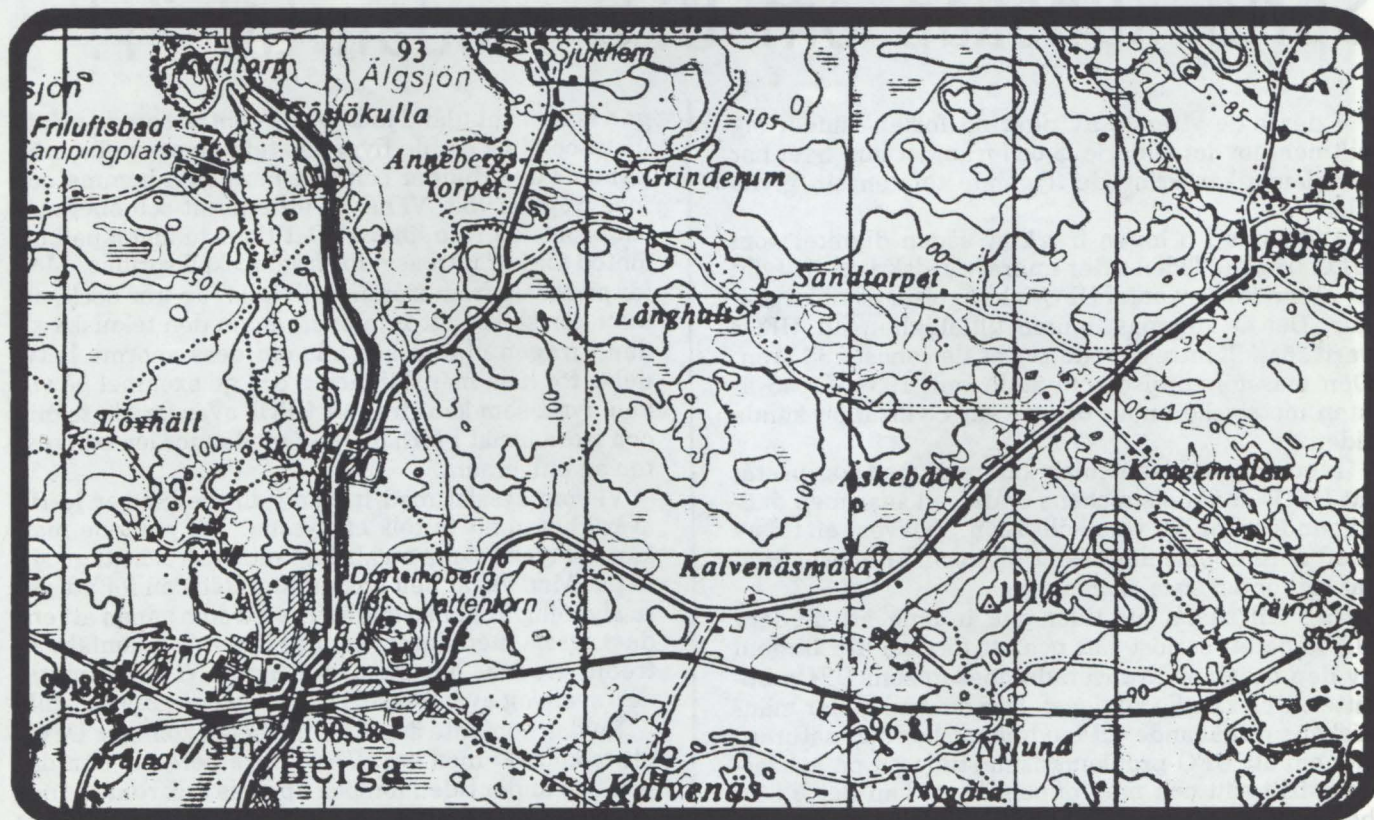
- Vi gick ytterligare ett stycke, och efter en stund

— Föremålet var format som två ellipser lagda ovanpå varandra, berättar Karl-Axel Jonsson som i juni i år observerade ett märkvärdigt föremål i luftrummet ovanför det lilla samhället Berga i Småland.

kom vi fram till en järnvägsövergång.

Platsen för observationen är relativt öppen. Järnvägen korsar den lilla vägen som de båda vittnena befann sig på, och fortsätter mot skogen. På ena si-

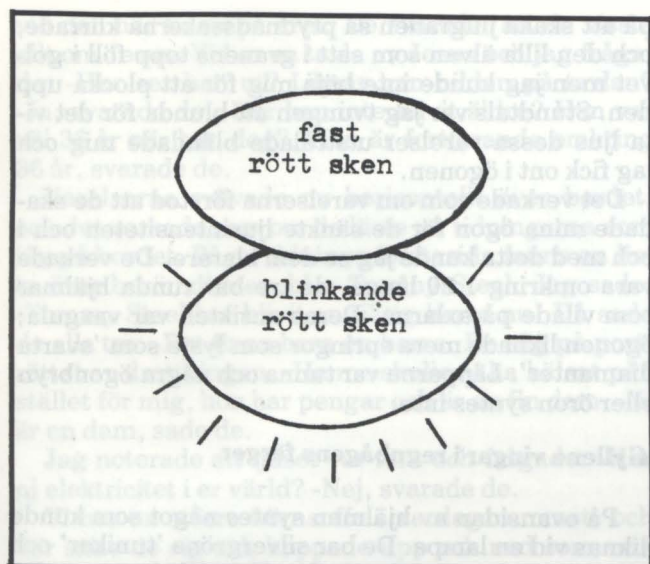

Föremålet observerades strax öster om Berga samhälle — mellan Kalvenäsmåla och Kalvenäs.

Bevängade varelser besökte engelskt hem!

Av E. Moris

dan finns det ett skogshygge och på andra sidan en äng. Och återigen tittade de båda vittnena efter rösterna och musiken, men i stället fick de syn på något helt annat.

Ett oidentifierat flygande föremål flyger över trädkropparna, tills det försvinner bakom skogen ett stycke längre bort.

Herr Jonsson berättar vidare: - Föremålet var for-

mat som två ellipser lagda ovanpå varandra. (Se fig)

Överdelen lyste med ett fast, rött sken medan underdelen blinkade med ett rött sken, cirka två gånger per sekund.

- Vi kunde inte se att föremålet kastade något ljus på marken vid skogshygget, eftersom vi hela tiden var upptagna med att observera föremålet, som färdades ljudlöst, tills det försvann bakom skogen ett stycke längre bort.

Vid intervjun uppskattades observationstiden till c:a 30 - 40 sekunder och föremålets sammanlagda flygsträcka till c:a 700 - 900 meter. Dess riktning var norr till söder. De kan inte exakt beskriva föremålets storlek, eftersom det befann sig på ett relativt stort avstånd från dem.

- Vi undrade naturligtvis vad föremålet kunde vara. Först trodde vi att det rörde sig om ett vanligt flygplan, eftersom det färdades med ungefär samma hastighet som ett sportflygplan, som vi så många gånger har sett vid Kungsängens flygplats. Men efter en stund insåg vi att det ju inte kunde vara ett flygplan, då vi inte kunde höra något motorbuller. Sedan trodde vi att det kanske rörde sig om någon slags fyrverkeripjäs, men det inser vi ju nu att det inte kunde vara, avslutar herr Jonsson sin berättelse.

Observationen har de ej fått förklarad, utan den kvarstår som ett stort och förbluffande mysterium för dem båda.

Cigarrformat föremål över Västerås

Onsdagen den 14 januari 1981 vid 0115-tiden observerade två postanställda i Västerås ett okänt cigarrformat föremål, som på låg höjd svävade över staden. Föremålet, som hade korta bakåtriktade vingar, var något större än ett sportplan. Observationen gjordes av två män, som färdades med en av postens lastbilar från terminalen på Ängsgärdet mot postkontoret vid Sturegatan i Västerås. Observationstiden var tre - fyra minuter.

Från korsningen Östermalmsgatan - Karlsgatan, där lastbilen stod stilla i väntan på grönt trafikljus, upptäckte de båda postmännen det cigarrformade föremålet. Det befann sig då över Folkets hus och på en uppskattad höjd av högst 200 meter. När föremålet passerade över lastbilen, stannade det upp och stod stilla i cirka en minut. Sedan svävade det vidare i östlig riktning. Efter en kort stund stannade det åter, innan det långsamt försvann österut.

Observatorerna kunde iakttaga ett vitt ljus på vardera av föremålets vingar, och under föremålet fanns ett blinkande gult ljus. Något ljud hördes inte. Lastbilens motor och elsystem fungerade störningsfritt. Militärt eller civilt flyg befann sig inte i det aktuella luftområdet vid tillfället.

Karl

Flygande cigarr över Fulda

Tidpunkt: Mitten av juni månad 1980 kl 20.10.

Väder: Höga vita moln, inget regn, ingen vind.

Flyghöjd: Objektets uppskattade höjd är 500-800 meter.

Storlek: Svårt att ange.

Cigarren kom från söder och flög mycket långsamt. Det hade ingen likhet med luftskepp eller trafikflygplan. Objektet hade inga synliga styranordningar.

Ljud: Inget ljud kunde höras.

Färg: Mörkgrå. Inga ljus. Inga fönster. Inget sken. Inga vibrationer.

Objektet: Tydligt avgränsade konturer.

Observationstid: C:a en minut.

Objektet svävade en kort tid vågrätt, vippade sedan över i vertikalt läge och försvann snabbt upp i molnen i västlig riktning.

Bevingade varelser

besökte engelskt hem!

Av E. Morris

På morgonen den 4 januari 1979 upplevde jag mitt livs märkligaste händelse, berättar fru Hingley, som bor vid Rowley Regis nära Birmingham. Huset jag bor i är ett i raden av många små egna hem i ett område omgivet av ödemark och övergivna gruvor. Jag har bott här tillsammans med min man Cyril i nio år, de sista åren tillsammans med vår schäferhund Hobo. Min man och jag är båda fabriksarbetande; jag på en fabrik, som tillverkar isolermaterial för bilindustrin, och min man på en cementfabrik. Vårt hus har också en liten gräsmatta på framsidan men även på baksidan, där också garaget är beläget.

Klockan var sju på morgonen, och min man gav sig iväg till arbetet i sin bil. Jag stod i dörren på baksidan för att vinka av honom. Det var en klar och kall morgon, ganska mörkt trots snön som lyste upp marken. När min man försvunnit såg jag ett ljus i trädgården och tänkte, att min man glömt släcka ljuset i garaget. Jag gick dit i sällskap med hunden men ljuset var släckt så vi vände åter för att komma in i värmen, då det var ganska kyligt på morgonen.

På väg in till huset fick jag se ett orangefärgat ljusklot över trädgården. Jag skyndade in i köket medan jag sneglade på det konstiga ljuset, som nu tycktes förändra sig och bli ljusare för att så småningom lysa med helt vitt sken. Jag hade lämnat dörren delvis öppen för att se bättre.

Jag gav också hunden en skål vatten samtidigt som jag sade till honom: Vad är det Hobo? Han såg konstig ut; håret reste sig som taggarna på en igelkott och han liksom stelnade till och vinglade ut i hallen, där han lade sig rakt ned på golvet. Han låg stel och i ögonen såg han ut som om han skulle vara drogad. Jag gick bort till diskbänken, då jag plötsligt fick höra tre väsande ljud intill mig.

In genom dörren svävade tre silvergröna varelser med 'regnbågsliknande vingar' och fortsatte in i vardagsrummet.

Jag lyftes och svävade in i rummet ...

Jag blev förskräckt och klamrade mig fast vid diskbänken och tänkte: vad är det som händer? Jag stod som förlamad. Jag kände mig askgrå i ansiktet. Jag kunde varken röra mig eller tala. Händerna höll jag i diskbänken, men de lyftes upp av sig självt och jag svävade utan att röra vid golvet in i vardagsrummet, där jag möttes av ett bländande vitt ljus. Det enda jag hörde var hur vår julgran som stod i rummet skakade och rasslade. Det gjorde också de prydnadsföremål vår lilla plastgran var behängd med.

Jag kunde inte fatta vad som höll på att hända mig försökte säga 'hej', men inte ett ljud kom över mina läppar. Jag kunde röra på ögonen, men i övrigt kunde jag inte röra mig.

Dörren var öppen och det var kallt ute men konstigt nog kände jag mig varm. De tre varelserna höll

på att skaka julgranen så prydnadssakerna klirrade, och den lilla älvan som satt i granens topp föll i golvet men jag kunde inte böja mig för att plocka upp den. Stundtals var jag tvungen att blunda för det vita ljus dessa varelser utstrålade bländade mig och jag fick ont i ögonen.

Det verkade som om varelserna förstod att de skadade mina ögon för de sänkte ljusintensiteten och i och med detta kunde jag se dem klarare. De verkade vara omkring 1.20 långa, de tre bar runda hjälmar som vilade på axlarna. Deras ansikten var vaxgula; ögonen liknade mera springor som lyste som 'svarta diamanter'. Läpparna var tunna och några ögonbryn eller öron syntes inte.

Gyllene vingar i regnbågens färger

På ovansidan av hjälmen syntes något som kunde liknas vid en lampa. De bar silvergröna 'tunikor' och silverfärgade västar med silverliknande knappar. De spetsiga händerna och fötterna var täckta av samma silvergröna färg och man kunde inte se något av kroppen i övrigt. Från axlarna hände silverfärgade 'vimplar' ända ned till fötterna.

Det mest underbara var vingarna. De var stora och ovala till formen, genomskinliga och mycket tunna mer lika silke eller spindelväv. De var övertäckta med knappnålsstora hål eller möjligen prickar, och dessa glödde i guld och regnbågens alla färger. En jämförelse med våra färger skulle utfalla så, att våra färger saknar lyster jämfört med de färger, som framträdde på dessa varelsers vingar.

De tre svävade omkring c:a 30 cm ovanför golvet och rörde vid allting i rummet. De tittade på julkorsten på tavlorna, de såg på radion, ja, ingenting undgick dem. Jag försökte tala till dem - och lyckades! Jag sa: 'Ni är tre, jag är ensam. Vad tänker ni göra med mig?' Alla tre svarade samtidigt. När de talade tryckte de sina spetsiga händer mot bröstet och det föreföll som om de tryckte på knapparna som fanns på deras 'tunikor'. Först hördes ett pipande ljud och sedan kom orden liksom från bröstet, de rörde inte på munnen. Vi skall inte skada dig, sade de.

Jag frågade: -Var kommer ni ifrån? Precis som förut hördes det där pipande lätet, sedan svarade alla tre igen: -Från himlen. Det starka ljuset irriterade mig, men trots detta kände jag mig glad tillsammans med dem. Min rädsla hade på något sätt förbytts i glädje. De såg så vänligt på mig. Jag sade: -Jag kan inte kalla er varelser, jag kallar er herrar. Förresten var det trevligt att träffa er. De svarade: -Ja det var det.

Hoppade som barn i soffan

De ryckte i julgranen igen, och jag påpekade att vi till åminnelse av Jesu födelsedag ställer in en gran

Flera vittnen till luftfenomen

vid den här tiden på året. De svarade, att de visste allt om Jesus. Vi har en tavla av Jesus och jag frågade: -Hur ser han ut? Liknar han bilden på tavlan? -Ja, svarade de. -Har han inte blivit äldre? Han var väl 36 år när han dog? -Han är fortfarande omkring 36 år, svarade de.

Varelserna svävade nu horisontellt över bordet, och det verkade som om de läste på tidningarna som låg på bordet. På en tidnings förstasida fanns en lista över berömdheter, bl a Tommy Steel. Jag sade: -Tommy Steel har blivit en riktig herre nu! Då sade de alla tre: -Det finns bara en herre. De såg på porträttet av drottningen. -Henne skulle ni ha hälsat på i stället för mig, hon har pengar och är en fin dam. -Ni är en dam, sade de.

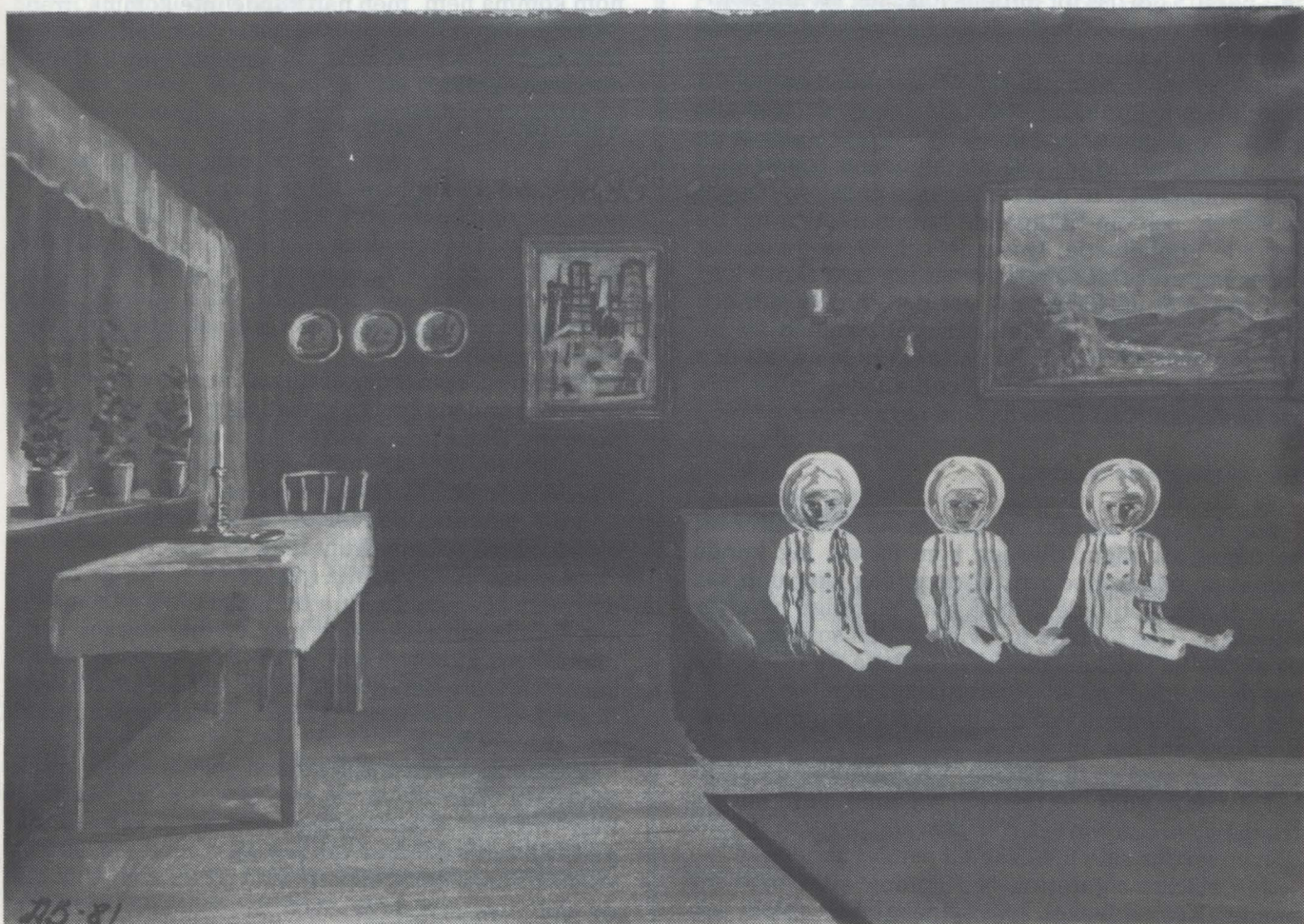
Jag noterade att ljuset var tätt och frågade: -Har ni elektricitet i er värld? -Nej, svarade de.

Vi har en större hörnsoffa i vardagsrummet, och där satte de sig och hoppade upp och ned som små barn brukar göra. Då sade jag till dem att vara rädda om möblerna. De slutade genast. Vid ett tillfälle, då

de satt i soffan, lutade den som satt i mitten huvudet åt ena sidan som om han ville sova. Genast stötte hans kamrat till honom så han satt upprätt igen. Jag noterade vidare, att om jag talade högre, talade de också högre.

Med knapparna på 'tunikan' verkade de kunna kontrollera ljud, ljus och vingar. De var visserligen små, men jag anade att de besatt stor kraft, varför jag föredrog att vara vänlig mot dem.

När de svävade omkring i rummet, rördes vingarna sakta men något ljud hördes ej. När de passerade dörren till hallen fälldes de ihop vingarna likt en veckad solfjäder. De cirklade upp till övervåningen, men dörren var stängd. Då de kom ner igen tittade de på flaskorna, som innehöll whisky och sherry. Vi brukade ha lite sprit hemma till jul och nyårshelgerna för att bjuda våra gäster. Jag frågade, om de önskade en drink. -Vatten, svarade de tre gånger, varvid jag gick ut i köket och hämtade fyra glas vatten, ett till mig själv för att hålla de andra sällskap i drickandet.

In genom dörren svävade tre silvergröna varelser med "regnbågsliknande vingar". Varelserna utstrålade också ett

vitt, bländande ljus. De tre varelserna bar runda hjälmor och hade vaxgula ansikten med ögon som springor.

Bevingade varelser besökte engelskt hem!

Av E. Morris

Styrde de mina frågor?

Jag bar in glasen på en bricka, och när jag närma-
de mig varelserna verkade det som om brickan blivit
magnetisk. Den drogs till varelserna på en underligt
sätt. Var och en av dem lyfte sitt glas. Efter det att
jag tagit mitt verkade det som om de ville lyfta av en
mask som dolde ansiktet, men de ändrade sig när
jag såg på dem. I stället ökade de ljusstyrkan, så att
jag inte kunde se hur de bar sig åt för att dricka
vattnet. Men glasen var faktiskt tomma, när de satte
tillbaka dem på brickan.

Jag frågade om de varit här förut och fick ett ja-
kande svar. De sade också, att de skulle komma till-
baka. På min fråga om de varit på andra platser sva-
rade de, att de varit i Australien, Nya Zeeland och
Amerika. De sade vidare, att de kommit hit för att
tala med människorna men att dessa inte verkade
särskilt intresserade.

Jag frågade, om jag skulle berätta för 'folket på
jorden'. Varför jag sade detta, vet jag inte. -Ja, sade
de, -berätta om oss för jordens folk, säg att alla kom-
mer till himlen. -Även de elaka, invände jag. -Ja alla
kommer till himlen.

Det verkade, som om de genom att manipulera
med ljuset fick mig att ställa de frågor de önskade
och detta gjorde mig orolig. Jag började stamma av
nervositet, talade politik: om kvinnans frigörelse i
manssamhället, om den tilltagande nedskräpningen
i naturen, och om tilltagande kriminalitet m m. De
verkade upphetsade; lyssnade och förstod vad jag
sade. Jag urskuldade mig för att jag inte varit i kyr-
kan på två år därför att det var popgrupper där och
att jag inte tyckte om sådan musik, nämnde att bi-
beln var svår att förstå. På detta svarade de, att den
gamla bibeln var den riktiga och att det heller inte
var nödvändigt att tillbedja Gud i synagogor.

Blev skrämde av cigarett!

Jag fortsatte att tala om banala saker bara för att
ha något att säga, tills jag kom på att jag kunde
hämta en tallrik med paj till dem. Jag skar upp sex
bitar åt dem och sade -Var så god. Samtliga lyfte var
sin pajbit. Den häftade fast vid handen som om den
skulle ha varit magnetisk. Jag lade då märke till
hur de sneglade på ett cigarettpaket som låg på bor-
det. Jag förklarade vad det var och erbjöd mig prak-
tiskt visa hur det användes. Jag tog en cigarett och
tände den med en tändsticka. De ryggade förskräckt
bakåt. Samtidigt hördes ett pipande ljud utifrån
trädgården och varelserna svävade i riktning mot
dörren fortfarande med var sin pajbit i handen.

Jag släckte cigaretten och sprang efter dem ro-
pande -Kom tillbaka! kom tillbaka! Var snälla och
kom tillbaka! Plötsligt kom det orangelysande före-
målet tillbaka till trädgården. Det måste ha varit ett

rymdskepp av något slag. Det mätte 2,4 meter på
längden och var 1,20 meter högt. Det hade glödande,
runda fönster eller öppningar, som det ej gick att
se igenom. Över farkosten fanns ett hölje, som lik-
nade plast. På den fränvända sidan kunde jag se ett
slags hjul utan hjulring. Denna blinkade blått, när
farkosten avlägsnade sig.

Jag såg, hur varelserna närmade sig farkosten,
denna blinkade två gånger som till farväl, sedan
steg den rakt upp över staketet och försvann i rikt-
ning mot Oldbury.

Vår hund började återfå sitt normala beteende.
Han nosade omkring i trädgården, liksom sökande
efter någonting.

Jag tänkte: varför skulle jag tända den där ciga-
retten? De blev tydligen skrämde av detta.

När jag kom tillbaka till köket märkte jag, att både
klockan och radion hade stannat. Jag kontaktade
min granne, och hon föreslog att jag skulle ringa po-
lisen i Oldbury, vilket jag också gjorde. De lovade
komma. Jag ringde till min man också och bad ho-
nom komma hem, men han kunde inte komma ifrån.
Så småningom kom polisen, och de trodde att jag
fått en chock och undrade, om jag inte blev kall med
dörrarna öppna.

Värk i huvud och ögon efter händelsen

Jag kände mig varm och på något underligt sätt
lycklig, vilket jag sade till polisen. De åkte hem i-
gen. De kunde inte göra någonting och det var helt
förståeligt. De kom dock åter efter att ha kontaktat
en UFO-grupp i Birmingham. De undersökte land-
ningsavtrycken i vår trädgård. Man gjorde också
elektroniska mätningar, men jag vet inte ännu vad
resultatet blivit.

På dörren, som leder ut till baksidan av huset, har
en cirkelrund yta blivit skrapad på glaset med någon
diamant. Detta fanns inte tidigare där. Man ville gö-
ra gällande, att vår hund skulle ha orsakat detta,
men det är uteslutet eftersom han inte ens räcker
upp till glasarutan och för övrigt aldrig skulle kunna
åstadkomma ett cirkelrunt märke i glaset.

På grund av det starka ljuset från varelserna kän-
des mina ögon ömma i c:a en vecka efter händelsen.
Jag fick också sjukskriva mig ett par veckor efter
händelsen, eftersom jag ej kände mig frisk. Mina
käkar värkte i flera dagar efter det inträffade. Jag
fick också en röd fläck i pannan. Den blir rödare när
jag får huvudvärk.

Vidare blev några kasettband som innehöll musik
förstörda efter att varelserna tagit i dem. Musiken
blev 'urdålig'. Några veckor senare på arbetet frå-
gade en arbetskamrat vad jag gjort med vigselring-
en, den var alldeles silverfärgad på utsidan. Jag ha-
de själv inte sett detta, men det måste ha skett en
förändring i färgen vid mötet med de små varelser-
na, en händelse jag aldrig skall glömma!

Flera vittnen till luftfenomen

Torsdagen den 1.1.1981 vid 21.30-tiden satt tre vuxna personer samt fyra barn, varav tre i tonåren, bänkade framför TV:n i ett av den magnifika herrgården Hälletorps många rum. Rummets belysning var tänd. Plötsligt träffades en av de vuxna personerna, Anneli Dahlborg, av ett bländande ljussken, som kom genom ett fönster, vettande mot söder. Ljusskenet, som kom från den stjärnklara himlen, träffade henne rakt i ögonen under någon sekund. Det beskrivs av Dahlborg som starkare än en bilstrålkastare.

Träffades av bländande ljussken.

Anneli Dahlborg berättar: -När jag bländades av ljusskenet, blinkade jag till, sedan skrek jag och pekade mot fönstret. Lågt stående på himlen, och starkt lysande, syntes nu ett underligt föremål. Det var mandelformat med en upphöjning på mitten. Föremålet, som åtföljdes av ett mindre objekt med liknande utformning, stod ibland stilla en längre tid för att sedan stiga snett uppåt.

Föremålet, som var grönt i sina ytterkonturer, hade på mittpartiet klart blinkande lampor. Lampornas sken var gröna, blå och röda. Det föreföll, som om det gick ett streck eller band rakt igenom tingesten. Föremålet, som gav intryck av att vara en farkost, låg inte vågrätt, det lutade något.

Tillsammans med de övriga vuxna, Kjell Andersson också boende på gården, samt Anders Carlsson från Huskvarna, observerade jag fenomenet i kikare en längre tid såväl från gårdens balkong som från markplanet. Jag har aldrig tidigare sett något så underligt, avslutar Anneli Dahlborg sin berättelse.

Åtta - tio gånger större än en stjärna.

Kjell Andersson berättar: -Vi satt och tittade på TV. Plötsligt skrek Anneli till och pekade mot ett av fönstren. På den stjärnklara himlen syntes ett mycket starkt lysande föremål, som successivt försvann uppåt på himlen. Det kom från syd-sydost och gick på låg höjd över horisonten. Föremålet, som inte hade någon likhet med de stjärnor och planeter, man vanligtvis kan se på kvällshimlen, var ovalt till formen och c:a åtta - tio gånger större än en vanlig stjärna. Ett mindre föremål, liknande det större, kunde urskiljas över och något till höger om detta.

Föremålen stannade ibland upp under sin förflyttning i luftrummet. Från det stora föremålet utstrålade röda, gröna och blå ljus från något, som verkade vara lampor. Vid något tillfälle under min observation noterade jag ett kraftigt ljussken över terrängen i ostlig riktning mot Tensjön.

Under den senare delen av min iakttagelse tog jag bilder på fenomenet med min kamera, som har ett

200 mm objektiv. Jag har aldrig tidigare i mitt liv sett något liknande fenomen, säger Kjell Andersson.

Ljusstråle lämnade föremålet.

Anders Carlsson, som tillfälligt gästade gården och senare på natten skulle köra en långtradare, hade upplevt händelsen på samma sätt som de övriga. Han tillägger dessutom: -Kjell Andersson, som hade tillgång till flera kikare, lånade mig en, som förstorade 7x50. Under min observation av det stora föremålet såg jag plötsligt en kraftig ljusstråle lämna föremålet. Ljusstrålen var som ett vitt streck. Det försvann i ostlig riktning. Beträffande det underliga ljusskenet, som vid ett tillfälle uppträdde över skogsterrängen i riktning Tensjön, syntes det mycket tydligt och liknade en ljuscorona.

Anders Carlsson har liksom de övriga svårt att ange avstånd och höjd till föremålen, som syntes på himlen. Under den gemensamma observationstiden kontaktade vittnena per telefon två personer boende i Huskvarna. Dessa personer, som också hade tillgång till kikare, bekräftade, att de såg det lysande föremålet.

Hälletorps gård är högt belägen, c:a tre - fyra km från Huskvarna och har ett utmärkt läge för luftobservationer. Inga gatulampor eller andra ljuskällor finns, som skulle kunna ge upphov till misstolkningar av luftfenomenet.

Karl

Lillsjöhögen (LT)

En ovan ljuskropp med grönt, rött och gult blinkande ljus, som av lampor framtill rörde sig vid 20.30-tiden på tisdagen sakta och på låg höjd över Lillsjöhögen.

Fem damer, bl a Lilian Wall, Lillsjöhögen, såg på rätt nära håll ljusfenomenet, som endast lämnade ett svagt susande ljud ifrån sig.

Det rörde sig över Stuguvägen i riktning mot Opefältet vid infarten till Lillsjöhögen.

Någon rimlig förklaring till vad de såg kunde de inte finna.

Länstidningen Östersund 1.10.1980.

19-årig amerikan kidnappad av UFO

av Carla Rueckert

Undersökare: Don Elkins och Carla Rueckert
Percipient: Lee Parrish
Observationsdatum: 1977.01.27, vid 0105-tiden
Varaktighet: 35 minuter

Den 27 januari 1977 kontaktades Don och jag av Lawrence Allison, en hypnotisör som tidigare har arbetat tillsammans med oss med UFO-fall. Mrs Parrish, Lees mor, hade ringt upp Larry därför att hon kände på sig att någonting ovanligt hade hänt hennes son under den föregående natten. Lee och hans väninna, Kathy Johnson, mötte Larry, Don och mig i Larrys hem samma kväll. Lee Parrish är 19 år gammal och har gått ut gymnasiet, och han är nu anställd vid sin familjs firma, Parrish Supply, där han kör lastbil och jobbar med allt möjligt. Han är stor och stark, 180 cm lång, och är utrustad med ett lugnt artigt sätt. Han verkar ha normal intelligens och äga sunt förnuft, och han var uppriktigt sagt bekymrad över vad som hänt honom.

Den ursprungliga observationen

Lee hade varit på besök i Kathys hem och tog adjö just som ett telefonsprogram som de hade tittat på avslutades, vilket betydde att han lämnade huset strax innan 0100. Han gav hunden mat på vägen ut och satt sig sedan i sin Jeepster av 1970 års modell, utrustad med en V6 motor, och påbörjade sin hemresa som normalt endast tar sju minuter. Vädret var kallt och delvis molnigt, med en hel del snö på marken. Vägarna var emellertid ganska fria och han hade ingen brådska. Han körde västerut på highway 329, mot U.S.42, när han fick syn på ett föremål. Han befann sig väl ungefär 6,5 km från U.S.42 när han fick syn på det.

Lee såg det först när det svävade över en trädlinje cirka 30 - 60 meter från vägen och cirka 30 - 45 meter över marken. Det verkade vara omkring tre meter högt och 12 meter långt. Dess form verkade vara fullständigt rektangulär. Farkosten hade den nedgående solens färg, men var mycket skarp. Lee kände sig tvingad att titta på den och var oförmögen att slita blicken från den, men samtidigt var den alldeles för ljusstark för att titta på i ett sträck. Han blev mycket rädd och ville åka från platsen, men han kunde det inte; han minns inte ens hur han lyckades hålla bilen kvar på vägen - ty han körde den inte. När cirka 15 sekunder gått av observationstiden strejkade bilradion.

Han fortsatte att observera det eldfärgade UFOt. Det svävade tills han befann sig rakt under det. Sedan rusade det helt plötsligt iväg, först med ett jetplans hastighet och därefter oerhört fort. Det för-

svann i nordvästlig riktning. Det hade inte vid något tillfälle avgivit något ljud. När Lee kom hem möttes han av sin mor som sade: 'Vad är det med dina ögon?' Lee tittade i spegeln och upptäckte, att ögonvitrorna var helt blodsprängda. Det värkte en hel del och denna värk satt i även på kvällen, men inte så mycket. Han lade märke till att klockan var 01.45, vilket innebar att han kört en sju minuterssträcka på 45 minuter. Hans mor bekräftar hans ankomsttid, och hans flickvän bekräftar hans avfärdstid.

Undersökning med hypnos

Lee var något ängslig inför utsikten att han skulle bli försatt i hypnos, varför Don och Larry fick offra en del tid åt att berätta för honom om hypnosteknik och om vad han kunde förvänta sig att uppleva i mentalt tillstånd. Lee kände sig mycket säkrare, när han fick reda på att han inte skulle vara oförmögen att kontrollera vad som hände honom, att han när som helst kunde begära att väckas ur hypnosen, och att hypnotisören inte hade för avsikt att få honom att göra saker och ting som han sett ske på ett party.

Efter denna diskussion gick han med på att underkasta sig detta hypnotiska återförande, ty han hade själv ett stort behov av att få veta vad som hänt honom under de förlorade minuterna. Larry offrade kanske 40 minuter åt att få honom avslappnad och erhöll på så sätt det önskade hypnotiska tillståndet, varpå han förde Lee tillbaka till flera olika perioder i hans barndomstid. Därefter förde han Lee till tiden för UFO-upplevelsen. Han uppmanade honom att tala helt utan tvång och på normalt sätt berätta vad som hände honom allteftersom det hände. Jag upplevde det som ganska kusligt att gå igenom denna ovanliga händelsesekvens med Lee. Här följer historien som den berättades under hypnos.

Efter att han lämnat Kathys hem, såg han det rektangulära UFOt och trodde först att det var en eldsvåda. Men han övergav omedelbart denna hypotes och blev mycket rädd. Han frågade sig själv om och om igen: 'Vad är det?' Hans ögon värker när han tittar på det ljusstarka röda föremålet, men han kunde inte slita blicken från det. På något sätt hade det utan att förflytta sig nu hamnat rakt ovanför honom. Under denna period minns han inte att han kört bilen, så det är osäkert om farkosten flugit fram över vägen eller om bilen förts ut på fältet och under farkosten. Han blev mer och mer uppskrädd och upprepade orden: 'Det rör sig inte', med en förbryllad och skrämd röst.

Sedan kunde han helt plötsligt inte se någonting. Sekunden innan hade farkosten ändrat färg till svart och därefter till vit. Efter detta kunde han inte se något och kände 'någonting i ögonen'. När han åter kunde se befann han sig inte i jeepen utan i ett cirkelrunt, helt vitt rum. Han kunde inte redogöra för

hur han hamnade där. Rummet var omkring sex meter i diameter och väggarna var cirka sex meter höga trots att farkosten utifrån inte alls verkade så hög. Väggarna i rummet var självlysande.

Framför honom stod tre föremål som han instinktivt kände på sig vara förnimmande varelser trots att de absolut inte var mänskliga: en 'svart', en 'röd' och en 'vit'. Den svarta stod till vänster. Den nådde ända upp till taket och hade i stort samma silhuett som en armémåltavla, dvs krukformad med ett relativt litet 'huvud'. Det hade en platt botten och en 'arm', ett handlöst bihang med endast en led. Armen var skrovlig och resten av varelsen var skrovlig här och där och slät här och där. Huvudet hade inga detaljer. Den rörde sig sakta mot Lee och vidrörde honom på vänstra sidan och ryggen. Detta orsakade honom ganska stark smärta och skrämde honom ordentligt. Genom hela den hypnotiska akten upprepade Lee orden: 'Nej, nej, inte den svarta!' Känslan när den svarta vidrörde honom var på något sätt kall och samtidigt brännande, och han upplevde det som om han vibrerade.

Den 'röda' stod till höger om honom. Den var omkring lika lång som Lee eller något kortare, och den var rektangulär till formen, som en Coca Cola-automat. Den var utrustad med en arm eller sond, utan hand eller led. Lee kände på sig att den var rädd och att den ogärna ville vidröra honom, men även denna kom fram till honom och vidrörde honom på skuldran och högra tinningen, ovanför örat och innanför hårfästet. Detta kändes som en nål och stack till en aning, men det skrämde honom inte och gjorde inte ont någon längre tid. Under denna tid kände han kyla. Hela farkosten verkade gunga fram och åter, 'som en båt i vatten'.

Den 'vita' var omkring 180 cm lång, Lees längd. Den stod i mitten av rummet och betraktade Lee. Dess kropp var solid och klumpig, och dess huvud var fyrkantigt på sidorna och ganska platt framtill. I profil sluttade huvudet mot kroppen i en vinkel på 45 grader och uppvisade inga detaljer. Hela varelsen glödde. Den var utrustad med armar men rörde ej dessa utan stod orörlig. Lee visste att detta var 'ledaren'.

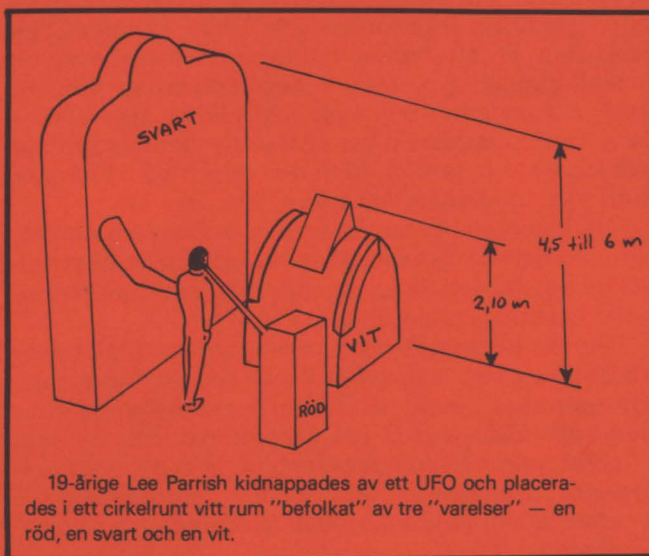
Den röda drog sig nu tillbaka och avlägsnade sig tillsammans med den vita. Antingen sammansmälte han med den vita eller också gick han bakom denna. Lee kunde inte se vilket var fallet därför att den röda var något mindre än den vita. Den röda hade utfört sitt 'jobb', och den vita frambringade ett ljud, som Lee liknade vid det ljud som uppstår när en person borstar tänderna, eller då man använder sandpapper - ett rytmiskt skrapande ljud. Den svarta drog sig nu även han sakta tillbaka och Lee som hittills känt sig frusen fann nu att han var ganska varm. Den vita rörde sig nu mot den svarta och sammansmälte med denna eller försvann bakom den, och

kvar var nu endast den sex meter långa svarta. Därefter försvann den svarta helt plötsligt och Lee var nu ensam kvar i det vita rummet. Han märkte att han vägde mycket mer än normalt, men detta berodde kanske på farkostens gungande rörelser.

Under hypnosen förekom ingen övergångstid mellan hans närvaro i det vita rummet och hans medvetenhet av att åter befinna sig i bilen. 'Där har vi dammen', sade han och fortsatte att beskriva sin hemresa. Han nämnde också att hans ögon värkte och upprepade sin mors ord när han mötte henne i dörren. Hans sömn var dålig den natten, men inte på grund av drömmar, utan därför att hans ögon värkte en hel del, och de värkte fortfarande under hypnosen varje gång han slöt ögonen.

Lee använde sig aldrig av ordet 'telepati' för att förklara hur han visste vad han visste om de maskinliknande varelserna - och han visste en hel del: att de var förnimmande varelser, att den röda var rädd, att den vita var ledaren och att den tänkte på honom. När han fick frågan vad han trodde syftet med hans ombordtagande var, svarade han att han kände på sig att de undersökte hans 'kemiska uppbyggnad' och att de genomförde en läkarundersökning. De var nyfikna över på 'vilket sätt han var Lee'. Han fick också en känsla av att de skulle kontakta honom igen.

Undersökarna var intresserade av den mekanism genom vilken Lee togs ombord och återfördes till jeepen, därför frågade vi honom mycket ingående om transportmetoden. Lee sade att den röda farkosten hade 'fångat' jeepen när den kom under den, precis som en råttfälla som väntar på en råtta. Jeepen befann sig inte ombord på farkosten och inte heller på marken, utan den hölls svävande av någon kraft. Lee 'transformerades' (transporterades?) in och ut ur farkosten utan att jeepdörren öppnades.

När de förde honom tillbaka in i den befann sig jee-
pen fortfarande i luften mellan marken och farkos-
ten. Därefter befann han sig åter på vägen och såg
UFOt försvinna i fjärran. Radion fortsatte att strejka
under de fem sekunder det tog för föremålet att för-
svinna. Den cigarett som Lee hade rökt när han först
fick syn på det hade under processen på något sätt
helt försvunnit. Lee hade en känsla av att de på nå-
got sätt hade kontroll över både honom och jee-
pen, ända från den stund han först såg farkosten och tills
den lämnade området, ty han var helt oförmögen att
fly och kunde inte röra sig av egen vilja när han be-
fann sig ombord.

Vad som är av intresse är att det elektriska syste-
met i bilen strejkade dagen efter observationen och
måste repareras.

Det finns två kraftledningar som löper längs väg
329, en högspänningsledning och en telefonkabel.
Den enda vattensamling som finns i närheten är en
liten damm. Området är en jordbruksbygd.

När Lee väckts ur sin trans och tillsagts att han
skulle komma ihåg allting han sagt, frågade vi ho-
nom ännu en gång hur han först fick syn på UFOt.
Det enda han kan säga är att det verkade ha mate-
rialiserats ur tomma intet, ty det finns inga kullar
som det kunde ha gömt sig bakom. När han först såg

det befann det sig över en trädlinje. Dr Burton Mon-
roe, APRO-rådgivare i zoologi, bor i Anchorage,
Kentucky, ett förstadssamhälle cirka 6,5 km från
kidnappingsplatsen. Han rapporterade att en gran-
ne till honom på kvällen den 26 hade hört sina barn
skrika. Hon rusade då fram till fönstret och fick syn
på ett stort, vitt och skivformat föremål försett med
kupol.

Lee sade att han alltid varit ganska intresserad av
UFOs, och att han under sin tid som högskoleelev
hade läst åtminstone en bok i ämnet. Han var också
intresserad av psykiska fenomen, och hade själv haft
en del märkliga upplevelser. Han hade med viljan
fått en oinkopplad lampa att lysa.

Denna händelse bekräftades av Kathy. Lee sade
också att han sett UFOs vid flera tillfällen före den
27 januari, men han hade vid dessa tillfällen alltid
varit tillsammans med någon annan, och han hade
en känsla av att de ville ha tag i honom ensam, var-
för detta också skedde den 27:de när han var på väg
hem. Lees mor har också sett flera UFOs. Hennes
kanske påtagligaste observation var när hon såg ett
natligt ljus som dök upp bakom huset och avgav ett
ljud som lät som 'en symaskin som går på högsta
hastighet'.

The APRO Bulletin, Vol 25, No 7,

Varifrån kommer UFO?

Inom vårt nu kända planetsystem är det väl inte
någon planet som kan vara bebodd. Pluto upptäck-
tes 1930. Men säger några specialister på celest me-
kanik i Leningrad, det finns kanske ytterligare en
stor planet. Och säkert besked om det hoppas de
kunna ge 1982.

De har gjort en mycket ingående, komplicerad
analys av banan för en komet, som i de astronomiska
katalogerna har beteckningen 1862-3 och skall dyka
upp i synfältet från jorden just 1982. Det märkliga
med den är att banan tydligt graviterar mot en
okänd himlakropp, som enligt forskarnas mening
kan vara en ännu inte upptäckt planet med 8000 -
12000 km diameter, d v s nästan av samma omfång
och massa som jorden. Men den ligger på 54 gånger
större avstånd än jorden från solen.

Om kometens bana vid uppdykandet sammanfal-
ler med den beräknade, är detta ett obestriddigt be-
vis för existensen av en mycket avlägsen, tidigare o-
känd 'släkting' till jorden. (APN).

Samma telegrambyrå har tidigare meddelat följ-
ande: nya data, som erhållits de senaste åren med
rymdsonders hjälp, bekräftar eruptionsteorin eller
den vulkaniska teorin om planeternas och de små
himlakropparnas uppkomst och utveckling i vårt sol-
system, förklarade den kände astronomen S
Vsechsvjatskij på en sovjetisk konferens om komet-
forskning nyligen.

Vsechsvjatskij anser, att upptäckten av lavaström-
mar på månen, fotografierna av Merkurius, där väl-
diga kratrar av klart vulkaniskt ursprung tydligt
framträder, dechiffreringen av de senaste fotogra-
fierna av Marsytan samt undersökningarna av Ve-
nus är tungt vägande faktorer som talar för denna
teori, vilken nu utvecklas av astronomer i Kiev. Teo-
rin bygger på slutsatser från kometastronomin och
hävdar, att himlakropparna bildats genom en erup-
tion och genom att väldiga mängder vulkanisk mate-
ria slungats ut i rymden.

Vi lever på skärvan från en stjärna, sade Vsechsv-
jatskij avslutningsvis, eller rättare sagt på dess tun-
na hölje, under vilket stjärnmaterien svalnar.

Det finns en svensk teori på jordens tillkomstsätt,
där innehållet i ovanstående telegram passar in. I
den teorin har materia inte lämnat stjärnan som
följd av eruptioner, utan därför att stjärnan nästan
kolliderat med vår sol, varvid solens dragningskraft
dragit ut materia från stjärnan. En sådan utdrag-
ning av materia skulle också ske om det var en o-
känd jätteplanet som nästan kolliderat med solen.
Vårt planetsystem kanske består av materia från en
bebodd planet vars sol förbränt så mycket massa, att
den ej orkade hålla kvar planeten i sin närhet. Det är
därför inte absolut omöjligt. Det är den återstående
resterande delen som påverkar den av sovjetiska
forskare observerade kometen. Är den resterande
delen dessutom bebodd kan det vara därifrån UFO:n
kommer. Avstånd 54 ast. enheter.